ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

17. årg. 5

SEP.-OKT. 1975

Abonnement 1975 kr. 50,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er -- uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12[1], 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Kasserer: Erik B. Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N., tlf. Ægir 10529.

Udvalgsmedlem: Allan Stenaae, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 96 13.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 50,00 for året 1975) til regnskabskontorets gironr. 9117725; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter 18).

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N. Tlf. Ægir 10529.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 86 30 80.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 9 11 77 25) Erik Benny Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

SUFOI's RAPPORT- og ALARMERINGSCENTRAL: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's DUPLIK: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Stig Holst Christiansen, Norgesvej 11 C, st., vær. 2, 2800 Kgs. Lyngby.

SUFOI's Københavnsafdeling: Henrik Jerry Henriksen, Lygtemagerstien 3, 1. th., 2300 København S., tlf. (01) 58 79 17.

SUFOI's Skandinavienkontakt: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter kl. 18).

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Kong Hans Gade 18, 9000 Aalborg, tlf. (08) 12 98 31.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N – 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

LITO Tlf. 21 18 15 Svendborg

INDEHOLDER bl. a.:

Hynek gør FBI UFO-interesseret

Det amerikanske forbundspoliti, Federal Bureau of Investigation, har i et af de senere numre af sit tidsskrift „Law Enforcement Bulletin“ helliget hele 5 sider til en artikel om Center of UFO Studies' aktiviteter. Artiklen var skrevet af Centerets leder, J. Allen Hynek, der fornylig har givet afkald på sin stilling som direktør for det astronomiske fakultet ved Northwestern University, så han kan hellige Centeret (der har til huse i Northfield, Illinois), mere af sin tid. Han er dog fortsat som professor i astronomi ved universitetet.

I sin artikel i „Law Enforcement Bulletin“ kom han ind på de mange UFO-observationer, hvor politifolk havde været involveret, og han oplyste enkeltheder om en „varm linje uden spærrebom“, som er blevet oprettet af Centeret, således at UFO-rapporter, der indgår til politistationerne, kan videregives til Centeret døgnet rundt alle ugens 7 dage. Han skriver også, at politiet kan spille en vigtig rolle ved at beskytte „observationssteder, ligesom de gør med gerningsstedet for en forbrydelse, – d.v.s. ved at sikre, at stedet – i de tilfælde, hvor man finder mærker på jorden, afbrækkede grene fra træerne eller beskadigelse af markernes afgrøde – beskyttes mod nysgerrige og souvenir-jægere. Det er før i tiden mange gange hændt, at tilskuere ikke blot har ødelagt fysisk bevismateriale, men ligefrem har slået lejr på stedet, inden en videnskabeligt kvalificeret forsker kunne nå frem. De har plaget de oprindelige vidner i en sådan udstrækning, at nogle af dem mistede enhver lyst til at rapportere om deres oplevelse mere.“

Efter artiklen har været bragt, har FBI's leder, Clarence Kelley, ifølge Centerets nyhedsbulletin, skrevet til Centeret og udtalt, at „jeg er sikker på, at de oplysninger, som blev bragt i denne interessante artikel, vil være af værdi for politifolk over hele landet“; og Richard Held, Special Agent in Charge (Chicago) skrev, at artiklen „har opnået meget stor omtale, og det er mit håb, at den vil være os til umådelig hjælp med vore fælles problemer“.

New Scientist, 29. maj 1975/ IOKj.

UFO'er på Radar udsolgt

Vort SUFOI-EXTRA nr. 1, der behandlede emnet „UFO'er på radar“, var en meget stor succes og er derfor nu totalt udsolgt. De af vore medlemmer, som ikke sikrede sig et eksemplar i tide, kan eventuelt forsøge at låne heftet. Det findes på de fleste købstadsbiblioteker. Af større biblioteker kan nævnes: Københavns Hovedbibliotek, Aalborg Hovedbibliotek samt Statsbiblioteket i Århus.

Sælsomme skikkelser i Santa Isabel

Af Dr. Oscar A. Galindez.

Vi vil her omtale nogle besynderlige fænomener fra Santa Isabel i Argentina. Vi betragter dem som nogle af de mest bemærkelsesværdige, der nogen sinde er registreret om menneskelignende manifestationer, der muligvis har tilknytning til UFO-problematikken.

Skuepladsen var automobilfabrikken Ika-Renault i Santa Isabel, 7 km sydøst for Córdoba, Argentina.

I. 1. OBSERVATION

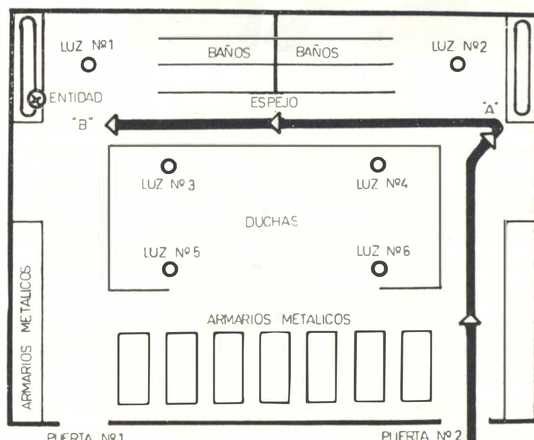
Observationsbetingelser

Det var den 21. september 1972. Klokken 5.40 om morgenen gik den 56-årige vagtmand hr. Merlo i retning af værkstedets omklædningsrum (de ligger i udkanten af bygningsanlæggene), hvis indre er vist på figur a.

Kl. 1.40 om morgenen havde han selv lukket de to døre ind til lokalet og låst dem med en nøgle. Da teknikerne på fabrikken allerede kommer på arbejde kl. 7.30, og tilsynspersonalet kl. 6.00, skal omklædningsrummet være i orden allerede tidligt om morgenen.

Før hr. Merlo gik ind i lokalet, tændte han lysene derinde ved at trykke på nogle kontakter, som var anbragt udenfor ved siden af dør nr. 2. Lysene (nr. 1 og 2) i de seks baderum går på kviksølvdamp. Lysene nr. 3, 4, 5 og 6 er derimod lysstofrør.

Da han var færdig med dette, åbnede han dør nr. 2 – som var låst med en nøgle – og gik hurtigt frem i retning mod sektor „A", hvor han anbragte nogle stykker sæbe og nogle håndklæder. (Helt ude til siden er her nogle store vaskekar eller -kummer). Her var det så, at han lagde mærke til, at lyset nr. 1 til venstre var gået ud, og samtidig så han, at der på en af kummerne (sektor „B") sad en person. Hr. Merlo lagde tingene (håndklæder og sæbe) fra sig i sektor „A" og gik hen imod „B" (der var ca. 7 meter derhen). Han var forbløffet over tilstedeværelsen af en fremmed, som var trængt ind, eftersom der

Figur a. Omklædningsrummet. Puerta=dør. Luz=lys. Duchas=bruserum. Baños=baderum (-kabiner). Espejo=spejl. Entidad=væsenet. Armarios Metalicos=garderobeskabe af metal.

ikke havde været nogen derinde, da han låste kl. 1.40.

Man må bemærke, at væggene, som deler de seks baderum, ikke går op til loftet, men – af hensyn til udluftningen – kun går op til 0,5 meter fra loftet. Det samme er tilfældet med væggene omkring bruserummet. På grund af dette fik sektor „B" – på trods af at lys nr. 1 på uforklarlig vis var slukket – en jævnt svag belysning fra lysene i de andre afdelinger.

Hr. Merlo nærmede sig forsigtigt, og da han kom forbi et spejl (betegnet „ESPEJO" på skitsen), som hang på væggen uden for baderummene – som vender ud mod gangen,

hvor han gik – kiggede han i det, samtidig med at han flyttede håndklæderne og sæben over i venstre hånd. Samtidig med dette øjebliks uopmærksomhed skete følgende: lys nr. 2 gik ud og frembragte en tør støj, ligesom et metallegeme, der slår mod glas. Så tændtes lys nr. 1 automatisk og belyste området i sektor „B“, hvad der gjorde ham opmærksom på, at væsenet var forsvundet.

Overrasket over denne besynderlige hændelse trak hr. Merlo sig hurtigt tilbage i retning af sektor „A“ (hvor lys nr. 2 var gået ud), men dér fandt han heller ikke noget spor af den ubudne gæst. Derfra kunne han overskue gangen, som fører til indgangsdør nr. 2, men heller ikke dér så han noget usædvanligt. Han skyndte sig atter hen til sektor „B“ for at finde ud af, om individet havde til hensigt at slippe ud gennem indgangsdør nr. 1. Men denne var aflåst med nøgle. Det samme gjaldt dør nr. 2. Det er de to eneste indgange til omklædningsrummet; ganske vist er der ventilationsluger, som kunne tillade et menneskelegeme at passere, men disse kan kun åbnes og lukkes indvendig fra ved hjælp af en indviklet drejemekanisme. Disse var desuden også lukkede. Han gennemgik omhyggeligt de forskellige områder af omklædningsrummet, inklusive det indre af metalklædeskabene. Han fandt intet.

Beskrivelse af væsenet

På trods af mangelen på lys i sektor „B“ kunne hr. Merlo iagttage – det var på kun tre meters afstand – nogle karakteristiske ting ved væsenet (på grund af belysningen fra de omkringværende pærer).

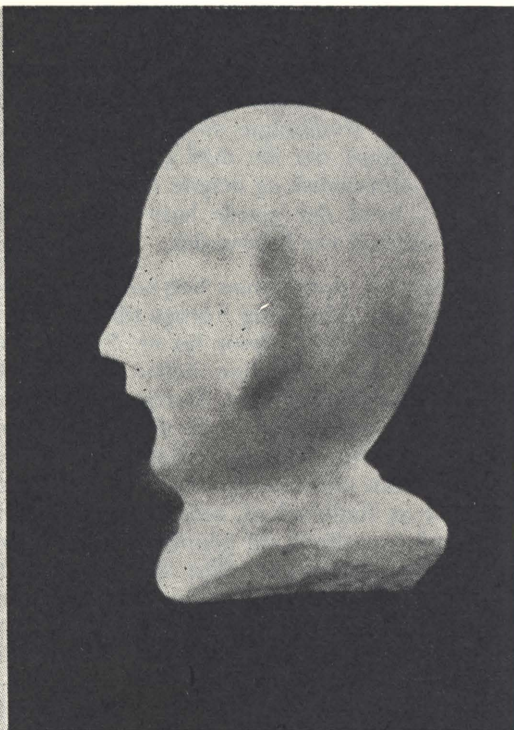
For det første var fænomenets stilling den, som er angivet på figur b; højre hånd, hvor armen dannede en næsten ret vinkel med ryggen, rørte ved det, som kunne være denne persons næsefremspring. Venstre arm var støttet til kanten af vaskekummen, mens væsenet sad med kroppen på kanten af vasken. Højre ben var strakt, mens venstre ben så ud til at være bøjet, med foden støttet mod gulvet. (Hvis man tager i betragtning, at vaskekummen er anbragt 0,9 m over gulvet, måtte den uindbudte gæsts højde være stor, når han kunne støtte på hele fodsålen. Vor rekonstruktion viste, at væsenets middelhøjde må have ligget mellem 2,4 og 2,5 meter). Dragten så ud til at være ud i ét, af en mørkeblå farve med mat skær, som sad stramt ind til kroppen og sluttede tæt til håndleddene. Han så ud til at være kraftigt bygget. Der var hverken fodbeklædning eller bælter at se. Dykkerdragten lod ansigtet og hænderne fri. Fingrene var lange og slanke. Huden var – i begge områder – meget hvid, som gips.

Figur b. En tegning af det væsen, hr. Merlo så den 21. september 1972, med hovedvægten lagt på den stilling, det indtog. (Der er en vis uoverensstemmelse mellem denne tegning og hr. Merlo's buste, især hvad angår ørerne; der er ikke redegjort for denne i den spanske tekst. UFO-NYT red.)

Han gav indtryk af at være et levende væsen og ikke en dukke. Hans hovedskal var stor og afrundet foroven. Der var ingen hår at se. Halsen var tynd og kort. Hagen bred og jævn; ørerne var store og endte i en spids, men rakte ikke op over den øverste del af hovedet. Øjnene var som spalter („orientalske“) og vandret placeret; de var meget stør-

Figur c. Buste af væsenet set den 21. september, modelleret af hr. Merlo; tv. set forfra, th. set i profil.

re end kinesernes øjne. (Se figur c). På højde med kinderne så han nogle pletter eller ubestemmelige skygger. Man kunne ikke se næsen og munden tydeligt.

Fysisk virkninger

a) Temperaturen i området, hvor fænomenet fremkom, var betydeligt højere end temperaturen i de øvrige områder.

b) Synet irriterede ham, og han begyndte at få tårer i øjnene ret hyppigt; dette varede ved i tre dage.

c) Fremkomst af en rødlig plet på midten af næseskillevæggen; den voldte konstant smerte (en virkning, som holdt sig endnu ved vores interview).

d) Gentagne anfald af hovedpine; (det samme hvad angår tidsvarighed).

e) Smerter i lænderegionen (dette varede ved i 7 til 8 dage).

II. 2. OBSERVATION

Den anden epsiode i denne serie af menneskelignende fænomener af ukendt natur forekom seks dage efter Merlo-tilfældet, som vel at mærke ikke blev bekendtgjort, før dette andet tilfælde var blevet kendt.

Efter vor opfattelse er det, som vidnet her (hr. Enrique Moreno) erfarede, måske det vigtigste af dem alle, da hans oplevelse fremviser nogle karakteristiske holdepunkter, der placerer den forrest i rækken af argentinske tilfælde med uidentificerede, menneskelignende manifestationer.

Personlige oplysninger om vidnet

Hr. Enrique Moreno er en ung mand på 19 år, som har gennemgået 2. år på teknisk skole og også 2. år af Funktionærskolen i Córdoba. Han er ansat på Ika-Renault, i Santa Isabel

afdelingen. Han er på arbejde indtil kl. 11.30 om aftenen i Fjernskriver-afdelingen og fordeler den interne post i foretagendet. Han kører på en 3-hjulet scooter med varelad, så han hurtigt kan komme rundt på hele industriområdet. Med sig har han en kontrol-dagbog, i hvilken han noterer tidspunktet for hvert enkelt hverv. Han er lille af vækst, spinkel og indadvendt af væsen. Da vi interviewede ham første gang den 14. oktober 1972, var han endnu under voldsom påvirkning af de ting, han havde oplevet.

Observationsbetingelser

Om aftenen den 27. september 1972 kørte den unge Moreno fra Vagtstuen omkring kl. 22.30 og afleverede derefter post til Ingeniør-afdelingen lige ved siden af. Da han var vant til rutinen, trykkede han ikke på lyskontakten, men lagde posten, nogle arbejdstegninger, fra sig – på et bord – i mørke. I samme øjeblik tændtes og slukkedes de to lysstofrør, der er i afdelingens største kontor. Det gentog sig tre gange i træk, uden at lysstofrørene overhovedet blinkede. Da lysene slukkedes sidste gang (hele processen varede knap 15 sekunder), hørte han i nogle sekunder en lyd som fra en turbine. Ved siden af det uforklarlige, at lysene var blevet tændt, blev han sig nu også den summende lyd bevidst, og der var ikke noget som helst maskineri i funktion i denne sektor af fabrikken. Og selv, hvis man antog, at der kunne have været, forsikrer han, at der ikke dér findes noget teknisk anlæg, som kunne antages at frembringe den karakteristiske støj, han hørte.

Han følte en slags frygt. Han steg atter op på scooteren og kørte lige til depotafdelingen, der ligger på tværs for enden af en intern gade på ca. 200 meters længde. Da han var færdig med arbejdet dér, kørte han derfra kl. 23.13 og skulle så samme vej tilbage til vagtstuen.

Han blev overrasket ved at se en slags regnbue, der havde dannet sig tæt ved jorden til højre for ham – temmelig langt borte og sandsynligvis uden for fabrikkens yderste bygninger.

Han tillagde ikke hændelsen megen betydning og satte farten op på vej tilbage. Netop da så han i ca. 100 meters afstand på højre side af gaden og ca. 10 meter fra kanten, en grøn-blålig figur, som skridtede langsomt og tungt afsted, og som gjorde indtryk af, at den skulle til at krydse over vejen. (På den højre side er terrænet fuldstændig fladt, men ligger ca. 0,5 meter højere end gaden. Tæt ved gaden og på et areal af nogle hundrede (kvadrat)-meter var anbragt nogle chassic'er, som skulle eksporteres til Chile).

Hr. Moreno kom til at tænke på en (kirurgisk) operationsassistent. Disse bruger grønne overalls, og samtidig spekulerede han på muligheden af, at det, der lyste på figuren, måske skyldtes kviksølvbelysningen, som var i nærheden. Men denne persons umådelige højde påkaldte hans opmærksomhed, og der var et øjeblik, hvor han troede, at nogen havde sjov for med ham og gik på stylter.

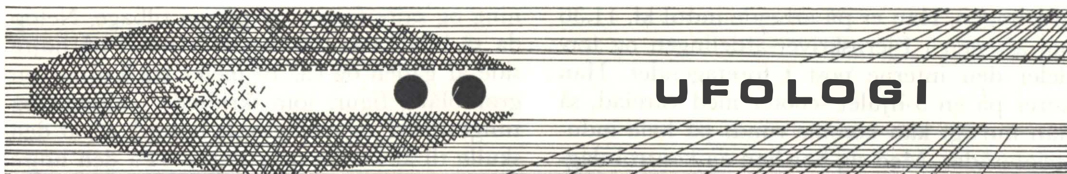
Da Moreno var omkring 30 meter fra skikkelsen, drejede den overkroppen imod ham, idet den under bevægelsen trak hovedet og armene med sig, som om disse var ubevægelige led, fæstnet til den. Samtidig kom der et brag fra scooterens udstødningsrør – og straks efter begyndte køretøjet at støde og ryste, og motorens omdrejninger gik ned meget hurtigt. Han satte den ned i andet gear, men scooteren kom kun langsomt frem, og den gik helt i stå ud for væsenet. Dette befandt sig inde mellem chassis'erne og var derfor kun synlig fra bæltestedet og opefter. (Motoren var ikke helt ude af drift. Den gik med meget langsom omdrejning, men hjulene var ligesom „blokerede", og den rørte sig ikke ud af stedet.)

(Fortsættes i næste nummer).

Stendek, marts 1974/E. Ka.

*

2. del af artiklen: „Det kan gå galt – selv for UFO'er", har desværre måttet udgå af dette nummer, men vil blive bragt i nr. 6.

En boganmeldelse..

og en kommentar i 100-året for eventyrdigterens død . . .

Redaktøren af „Sökaren" har skrevet UFO-bog

Sven Magnusson: „Flygande tefat" ... vad säger vetenskapen? 142 sider; indbundet. Zindermans förlag. Pris sv. kr. 45,–.

I bogens indledning gør forfatteren selv opmærksom på, at bogen næsten helt og holdent er artikler, som tidligere har været publiceret i det svenske tidsskrift Sökaren. Meningen med bogen har været at bevare en del interessante artikler om UFO-sagen, idet forfatteren mener, man ofte er tilbøjelig til at forlægge et tidsskrift, hvorimod en bog antagelig vil blive placeret på en bogreol og senere taget frem og studeret.

Bogen har ti kapitler foruden indledningen og en så god ting som kildehenvisning (det sidste mangler lidt for at kunne siges at være fuldkomment). Desuden findes en litteraturliste med omtale af svenske UFO-bøger og -tidsskrifter samt udenlandske tidsskrifter.

Hvert kapitel kan læses for sig, da de alle omhandler forskellige aspekter af UFO-sagen, som f. eks. Condon-rapporten, Professor J. Allen Hynek, Forskning, ideer, observationer, Humanoider, og et interview med Dr. Tage Eriksson fra Forsvarets Forskningsafdeling, som siden 1965 har været det officielle Sveriges sagsbehandler vedrørende UFO-observationer. Sidst, men ikke mindst, et kapitel benævnt „Lunatic fringe", hvilket nærmest kan oversættes med „tosser, så langt ud man kan komme".

Kapitlet omhandler bedragere, selvbedragere, charlataner, falske profeter, godtroende og narrede personer. Under læsningen har man det helt klare indtryk af, at forfatteren har bestræbt sig på at få dokumenteret sine påstande, og hele kapitlet virker da også meget overbevisende. Netop på grund af det nævnte kapitel, – der omfatter så fornemme navne som George Adamski, Frank Stranges og Daniel Fry – vil jeg tro forfatteren vil modtage reaktioner både for og imod.

Jeg kan kun anbefale såvel nye som ældre UFO-interesserede at købe og læse bogen. For den ældre er der måske ikke meget at hente af nyt i de første kapitler, men så meget desto mere i det sidst omtalte kapitel, som nok kan give stof til eftertanke og revidere en og andens syn på denne eller hin såkaldte kontaktperson. *C.H.*

Kommentar:

Som omtalt i C. H.s anmeldelse af Sven Magnussons nye bog „Flygande tefat – vad säger vetenskapen?" er George Adamski også nævnt i kapitlet „Lunatic Fringe".

I tidens løb har der herhjemme været skrevet og trykt meget af og om Adamski. Men i Magnusson's bog bringes der ting frem, som ikke tidligere har fået megen omtale her i landet, selvom disse ting har været trykt andre steder, som f. eks. i „Sökaren", nr. 4, 1966. Dette skyldes sikkert, at det ikke er særligt flatterende ting for myten Adamski, der her berettes om.

En af tingene drejer sig i korte træk om, at Adamski i trediverne startede en slags „orden“ med navnet „The Royal Order of Tibet“ – „Den Kongelige Tibetanske Orden“. Denne „orden“ udgav blandt andet i 1936 en bog med titlen „Wisdom of the Masters of the Far East“ med svar på en mængde spørgsmål i stil med „Har De levet før?“, „Hvad er videnskab?“, „Hvad er en sjæl?“, „Hvad er kærlighed?“, „Hvad er universet?“ o.s.v.

En af Adamskis tidligere nære medarbejdere, Carol Honey, fik i tresserne til opgave at udarbejde George Adamskis „Science of Life“-kursus. Dette skulle foregå på den måde, at de gamle „The Royal Order of Tibet“-lektioner skulle gøres up-to-date og omskrives, som om informationerne nu kom direkte fra rummennesker!

Når der i det gamle 1936-materiale f. eks. stod „Den Kongelige Tibetanske Orden er interesseret i . . . . .“ havde Adamski i hånden ændret dette, så teksten fremover skulle være „Rumbrødrene er interesserede i . . . . . .“.

Det anførte eksempel er en ændring af forordet fra bogen „Wisdom of the Masters of the Far East“. Dette forord er underskrevet „Prof. G. Adamski“. På titelbladet anføres det, at materialet er redigeret/samlet af Professor G. Adamski. Også på reklame-visitkort har denne titel været brugt, så det er altså ikke, som så ofte anført, blot hans forskellige elever, der har kaldt ham professor (lærer). Han har selv i stor stil brugt denne professortitel.

Når man får sådanne ting præsenteret, kan man vel næppe fortænke normalt tænkende mennesker i at få den idé, at Adamski simpelthen hoppede på „rumvognen“, da den tilfældigvis startede i fyrrerne, efter at „tibetanerordenen“ åbenbart ikke blev det helt store og jo tilsyneladende havde fristet en kummerlig tilværelse i årene forud.

Men når varen pakkes ind i nyt papir, så kan det åbenbart sælges igen.

Om de ting, der fortælles, uanset om de stammer fra Tibet eller rummet, er såkaldt

Published by
The Royal Order of Tibet

Compiled by
Professor G. Adamski

Copyrighted 1936
by
The Royal Order of Tibet

Universe means not just our solar system but space without circumference in which dwell billions of our solar systems.

→ SPACE BROTHERS are

The ~~Royal Order of Tibet is~~ interested only in revealing what is thought to be mysteries so that they may be used practically in the present field of life where man may understand his fellowman by understanding the laws which rule all creatures, thereby awakening from the dream-life to the reality ~~which leads to Mastery~~.

COSMIC BROTHERHOOD

It is ~~an Order~~ based on the highest and the simplest teachings in the field of ~~Mastery~~ and anyone applying the teachings by living them will prove to themselves the statement made by the ~~Order~~, "that ~~Mastery~~ is obtainable without denying themselves anything, but learning to balance up oneself. This means going back to normalcy, for that is ~~Mastery~~."

Christ
COSMIC UNIVERSAL
Cosmos
Consciousness

By Prof. G. Adamski.

„sand kosmisk viden", må være op til den enkelte at bedømme. Jeg vil ikke benægte, at der eventuelt kan hentes en vis viden i sådanne ting, men denne måde at frembringe „sandheden" på lugter!

Nogle mennesker vil opfatte dette indlæg som et angreb på personen Adamski. Dette er ikke tilfældet. Der er blot tale om et par kendsgerninger.

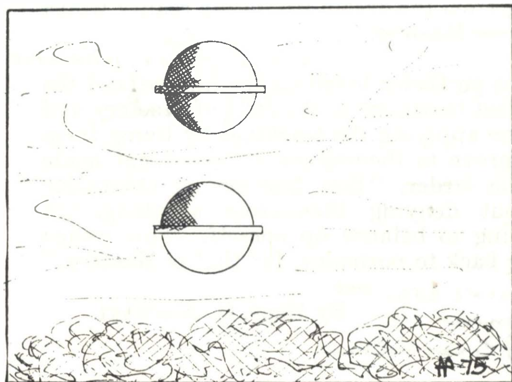
I Sven Magnusson's bog er der ialt 9 sider om Adamski, og er man interesseret i at stifte nærmere bekendtskab med „tibetanerordenen", så har „Health Research" i USA i 1974 lavet et direkte genoptryk af bogen „Wisdom of the Masters of the Far East". Denne bog er på 73 sider og kan for 18 kr. + porto fås gennem Valby Antikvariat & Bogimport, Valby Langgade 116, 2500 Valby, der gerne samtidig sender katalog over andre bøger, der kan skaffes hjem eller haves på lager.

Ole Henningsen

UFO-aktivitet
i Danmark

Primo august 1967. 4 personer observerer 2 objekter kl. ca. 19.00–19.30 ud for kysten ved Tejn, Bornholm.

Observatørerne sad udenfor på terrassen ved et sommerhus, med udsigt over vandet, da de pludseligt fik øje på et lysende kugleformet objekt, der svævede ca. 50 meter over havoverfladen, 400–500 meter fra sommerhuset. I omkring 10 minutter iagttog observatørerne, hvordan lyset fra objektet pulserende skiftede i farverne hvidt, blåt og grønt, men kun på den øverste halvkugle.

Med ét kom der et tilsvarende objekt flyvende ovenfra; det standsede ca. 5 meter over det første objekt. Det sidst ankomne objekt lyste klart blåt. Objekterne stod helt stille i omkring 10 minutter. Pludselig forsvandt det sidst ankomne objekt ret op i luften med en enorm hastighed og var i løbet af et øjeblik ude af syne. Objektet, som først observeredes, gled meget langsomt bort, idet det forsvandt til venstre langs stranden, til det skjultes bag nogle træer. Hele observationen var lydløs. Observatørerne mener, at størrelsen på begge objekterne må have været ca. 8–10 meter i diameter.

– – –

10. august 1973. En ung pige fra Ørslev, Nykøbing F., kommer kørende ca. 9 km nord for Gedser på sin nye knallert, da den pludselig og uden påviselig grund standser. Kl. er 20.45, vejret klart og vindstille.

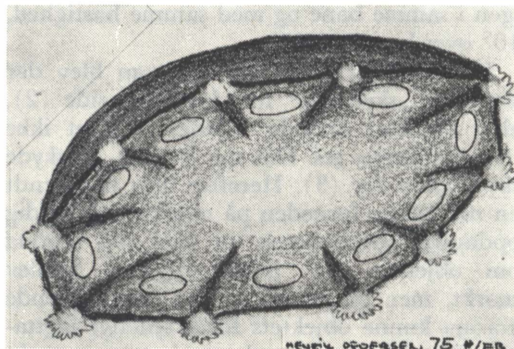
Da observatøren forsøger at starte knallerten igen, opdager hun to orangefarvede objekter 25° over horisonten mod sydvest. Objekternes omkreds er tåget, medens 3 røde lys, placeret på objekterne, er skarpe og klart afgrænsede. Observatøren bliver bange, og da

det endelig lykkes at starte knallerten, skynder hun sig at køre hjem.

Objekterne var 10 minutter senere, da observatøren nåede hjem, stadig synlige, og 5 personer, der blev tilkaldt, observerede også objekterne. Lyset fra objekterne blev svagere og svagere for til sidst kl. 21.25 helt at forsvinde. Objekterne, der var lydløse, ændrede ikke størrelse under observationen, kun lyset blev svagere og svagere. *C.H.*

– – –

Ca. 19. februar 1975: Kl. 11.15 observerer en dame fra sin lejlighed i centrum af Sorø by i nordøst, 45° højde et Zeppelinagtigt sølvhvidt objekt, som kort efter skifter form til oval. Objektet forsvinder en overgang fra observatøren, men dukker så op over naboens hus, som det dækker med hensyn til størrelsen. Herfra er det stationært i 4-5 minutter og foretager herunder duvning omkring midteraksen samt højdeændringer. Objektet, hvis størrelse anslås til 15–17 meter, minder om en udslået paraply, dog med en lidt mere firkantet form.

Observatøren mener, at der er tale om en aluminiumsfarvet genstand og beskriver farven som hvid til hvidgul (gylden); dog ses der også „varmere" farvenuancer. Centrum af objektets underdel er så stærkt hvidtlysende, at observatøren må se væk. I objektets kant ses hele vejen rundt en række spidser, som synes at pulsere. Det bemærkes, at der ligesom går „trækninger" fra disse spidser via nogle „paraplyagtige" strenge ind mod objektets centrum.

Observatøren anslår, at objektet står 8–10 meter over naboens hus og mener, at afstanden kun er ca. 15 meter. Lyd høres ikke. Vejret er klart og lyst. Observationen varer i alt 5-6 minutter. Observatøren har ingen sikker erindring om objektets bortflyvning, men mener at have set det forsvinde mod nordøst. *XP/Ebbe Truelsen*

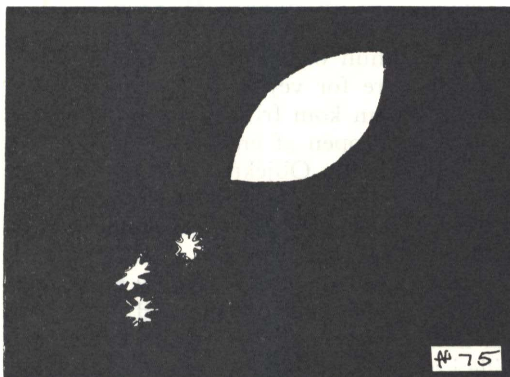
E.S.: Samme dags aften er observationen ved Ørbæk på Fyn, hvor en dame i bil blev standset af et UFO. Se UFO-NYT nr. 2/75, side 57.

– – –

16. marts 1975. Observatøren, en skoleelev, observerede kl. 22.25 et orangefarvet objekt på den nordvestlige himmel. Observationssted 9 km sydøst for Ålborg.

Observatøren opdagede et mandelformet, skarpt afgrænset, orangefarvet objekt, 45° over horisonten. Objektet, der var på størrelse med 1/3 fuldmåne, bevægede sig frem og tilbage fra nord mod vest, i vandrette baner. Ind imellem stod det stille. Hastigheden var meget stor, objektet stoppede brat op, stod stille et øjeblik, for derefter at flyve i den modsatte retning. Det dalede langsomt mod jorden under observationen.

Observatøren tilkaldte sin forældre, som bekræfter observationen. Medens alle tre iagttob objektet, kom der 3 store gnister, klatter, lys eller lignende fra objektet. De tre klatter dalede mod jorden; i faldet blev de lysere og lysere og slukkedes helt inden de ramte jor-

den. Kl. 22.50 stoppede objektet brat op, 25° over horisonten og forblev stillestående, hvorefter observatørerne gik ind og ikke observerede mere. Hele observationen var lydløs.

Flyvestation Ålborg oplyser, at der ikke har været nogen kendt luftaktivitet i det omtalte tidsrum. *John Juhler/C.H.*

– – –

26. marts 1975: Fra Svenstrup J. (Jylland) beretter 3 skoleelever om en observation kl. 21.10. De opdagede et stort lysende objekt på vesthimlen. „Den var ikke til at undgå at se", fortæller de. Den var meget større end Venus, når den er klar. (Venus havde netop været usædvanlig stor og klar i de foregående dage, red.) Drengene var nu indendørs den følgende halve time, men da de igen gik udenfor, var genstanden der endnu, men den havde flyttet sig, og formen havde ændret sig, så den syntes mere oval. Mens den „fløj" skiftede den farve mellem gul, rød, ildfarvet og grøn. Dog var den rød det meste af observationstiden. Farveskiftet syntes at foregå langsomt, og selve objektets fart mente de var lig en privatflyvers. Drengene undrede sig over den mærkelige flyvemåde, idet objektet syntes at flyve i en nedadgående spiralkurve – fantastisk hurtigt – inden den forsvandt ud af syne i nordlig retning. Observationen havde da varet ca. 30 minutter. Vejret var den aften klart; Månen var fremme og sås til venstre for objektet.

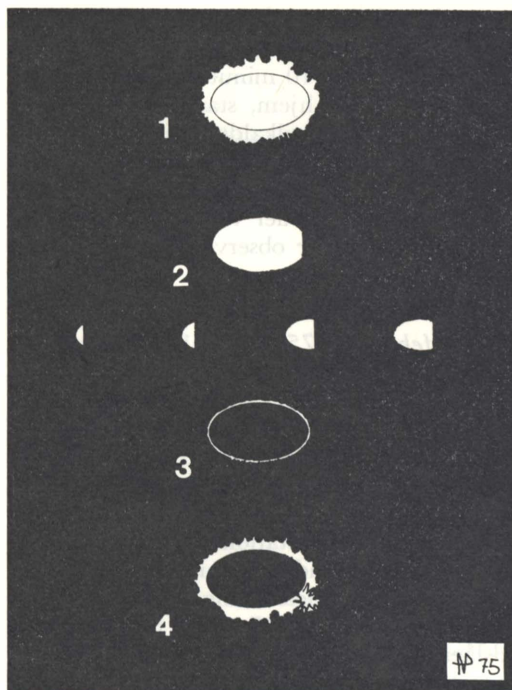
John Juhler/KML

– – –

26. marts 1975: Observationssted nordøst for Fjellerad (syd for Ålborg) kl. 21.30.

En dame kom kørende fra Fjellerad mod Vaarst, da hun observerede et stærkt hvidt lys til venstre for vejen, inde mellem nogle træer. Da hun kom fri af træerne, stoppede hun op på toppen af en bakke, og så da et ovalt objekt (1). Objektet lyste klart hvidt, det havde en hvid korona, der dog var lidt svagere i farven. Objektet lyste stærkere end fuldmånen.

Objektet bevægede sig langsomt mod nordvest. Observatøren fulgte det med øjnene i et par minutter, hvorefter det stoppede op, stod stille i ca. 15 sekunder og satte derefter igang

igen i samme bane og med samme hastighed, 10° over horisonten.

Umiddelbart efter var det, som blev der skudt en „skydedør" for, fra højre side (2), eller objektet drejede, således at lyset ikke længere kunne ses. Det tog 3-4 sek. at skyde skydedøren for (3). Herefter blev der tændt en rød lampe forneden på objektet. Samtidig opdagede observatøren en svag rød korona om objektet (4). Selve objektet forblev mørkt, men på grund af den svagt lysende korona kunne objektets form tydeligt iagttages. Efterhånden blev lyset så svagt, at objektet ikke længere kunne ses. Samlet observationstid 5 minutter. Hele observationen var lydløs.

Observatøren, der er fortrolig med flys lygteføring m. v. (Næsten nabo til Flyvestation Ålborg), angiver størrelsen af objektet som større end en helikopter og hastigheden som mindre end for en helikopter.

John Juhler/C.H.

– – –

3. april 1975: To drenge som opholder sig i

Sjællandsgade, Fredericia, ser kl. 20.45 i retning mod øst et objekt, som langsomt hæver sig bag træerne på volden ved Østerstrand. Objektet, som antagelig har været rundt eller klokkeformet, har en række firkantede vinduer langs midten. På objektets top ses et orange lys og længere nede et rødt. Efter at objektet er kommet op bag træerne, ændrer det retning og bevæger sig derefter med en anslået hastighed på 20–30 km/t mod nord langs stranden, samtidig med at det roterer om sin akse. Efter 30–35 sekunders forløb forsvinder det ud af synsfeltet.

Det skal bemærkes, at der på området Østerstrand tidligere har været hyppige UFO-observationer. */X.P.*

– – –

21. april 1975: En ung dame kommer om aftenen kørende i bil fra Korup mod Morud (i nærheden af Langeskov), da hun kl. 21.45 ser et lysende hvidt objekt med et skarpt lys i midten og stråler udenom komme tilsyne på himlen i nordvest i ca. 30° højde. Det fulgte hende i en afstand af ca. 1500 meter over 6 km. Da hun kom hjem, stod hun med sin fader og betragtede objektet i ca. 15 minutter. Under iagttagelsen kom der to gange en rød lysplet til syne til venstre for objektet. Lyd hørtes overhovedet ikke. Efter 5 minutters forløb forsvandt objektet næsten helt, men det vendte 3 gange tilbage inden det for alvor forsvandt mod vest.

Vejret var klart med en svag vind.

Observationstiden: ca. 30 minutter.

/KML

– – –

29. april 1975 kl. 23.42: Observationssted Nakskov. En mand fra Nakskov, med flyvecertifikat, opdagede, da han iagttog nattehimlen, et nålehovedstort rødligt objekt 80° over horisonten.

Observatøren mente først det drejede sig om en satellit. Objektet bevægede sig over himlen med stor hastighed, da det med ét ændrede retning, først skarpt til venstre, derefter skarpt mod højre. Under disse kursændringer blev lyset mere hvidt, for til sidst helt at forsvinde. Samlet observationstid 10–15 sekunder.

– – –

3. maj 1975: En mand fra Helsinge, med flyvecertifikat, iagttog nordvest for Helsinge to 10-øre-store gul-orange objekter. Klokken var 03.00, da observatøren så de to stillestående objekter, det ene oven over det andet, 15° over horisonten.

De skinnede meget klart, og observatøren undrede sig over, hvad det kunne være. Pludseligt skiftede det øverste objekt position, så objekterne kom til at stå ved siden af hinanden. Et øjeblik efter dalede det ene objekt ned mod jorden. Da det var forsvundet, fulgte det andet objekt efter. Hele observationen varede 15 minutter.

Om eftermiddagen fløj observatøren flere gange over området, da han mente, at objekter af en sådan størrelsesorden og lysstyrke nødvendigvis måtte efterlade sig enten et nedslagssted eller et afsvedet område. Observatøren fandt dog ingen tegn på noget sådant.

C.H.

– – –

3. maj 1975: Fra Everdrup (ved Tappernøje) berettes om et objekt, der pludselig dukkede op i nordøst i ca. 45° højde. Det havde en rød-orange korona med et pulserende lys og foretog hurtige retnings- og hastighedsændringer – ligesom en zig-zag kurs – inden det forsvandt i ca. 30° højde bag nogle træer mod nordøst. Observationen varede fra kl. 23.35 til 23.40, altså ca. 5 minutter, og vejret var klart med let vind; temperaturen 9°C.

– – –

4. maj 1975: Fra Solagervej i Hvidovre berettes om en observation af et rødt objekt ca. 15° over horisonten i vest-nordvest, kl. 22.50.

Det blev iagttaget dels med det blotte øje, dels med kikkert (12×50). Objektet holdt sig hele tiden på samme sted, men det foretog nogle komplicerede bevægelser – ligesom vippende frem og tilbage og op og ned. Det lyste med konstant rødt lys, som dog i slutningen af observationstiden blev noget svagere.

I kikkert syntes objektet ellipseformet, men ingen detaljer kunne dog ses.

Efter 30 minutters observation fjernede objektet sig langsomt, og det stærke konstante

lys forsvandt pludselig i samme retning som det var kommet til syne (vest-nordvest). Vejret var klart og vindstille.

– – –

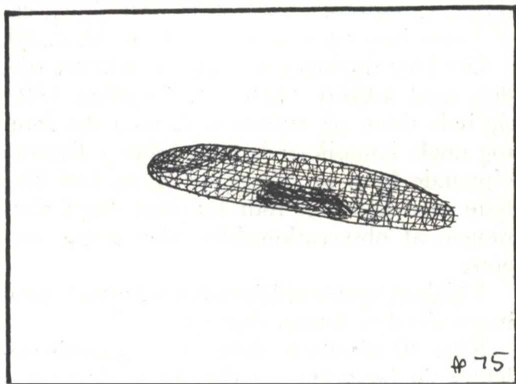
Senere samme aften, eller rettere nat – og nu er det *5. maj 1975:* Kl. 0.30–0.32 beretter samme observatør om endnu en hændelse fra Solagervej i Hvidovre:

Observatøren og 2 vidner beretter: „Vi tre stod og studerede stjernehimlen, da et rødt objekt langsomt fløj hen over os i flere kilometers højde med retning mod nord. Vi iagttog det i et par minutter, alt imens det fløj i en bølgebevægelse og skiftede farve fra rødt over hvidt til grønt. Havde det ikke været for bevægelsen og farverne havde vi identificeret objektet som en satellit, som vi har set mange af før.“ Observatøren (der for øvrigt er amatørastronom) fik øje på objektet i Zenit som en lille prik; det bevægede sig bølgeformet og forsvandt efter 2-3 minutters forløb mod nord i ca. 40° højde. Vejret var stadig klart og vindstille som tidligere på aftenen.

/KML

– – –

5. maj 1975: Fra kl. 17.30 til 17.33, medens det er klart vejr og lyst iagttager en dame i Sorø et metalgråt, cigarformet objekt kommende fra sydvest. Objektet passerer omtrent lige over hende, er på størrelse med et almindeligt rutefly, men bevæger sig langsommere. Observatøren undrer sig over, at det ikke er helt magen til dem, man plejer at se, idet det tilsyneladende ikke har nogen vinger. Midt på og forneden ses noget mørkt, bagtil foroven noget rødt.

Objektet forsvinder i den nordøstlige horisont. Lyd høres ikke.

XP/Carsten Jørgensen

– – –

6. maj 1975: Fra denne dato kan berettes om flere observationer:

I.

Kl. 21.15–21.20: Fra Lyng gammel grusgrav ved Sorø berettes om observation af 2 objekter på samme kurs med et lille tidsinterval. De kom begge til syne i nord, beskrev en blød bue over himlen for at forsvinde bag nogle træer i retning øst-nordøst. Objekterne udsendte et konstant lys, højden ansloges til at være 2–300 meter – men lyd hørtes ikke.

Det var overskyet den pågældende aften, men objekterne gik under skyerne.

II.

Kl. 22.30–22.31, observationssted Petersborg ved Sorø. 2 røde objekter i ca. 2–300 meters højde ses i sydvest. De lignede to røde kugler, der bevægede sig i en sinusagtig kurve med stor fart og med et stærkt pulserende lys. Lyd hørtes ikke. Objekterne forsvandt ud af synsfeltet bag nogle træer i retning nordvest.

Vejret overskyet, let vind, og det kan tilføjes, at objekterne på intet tidspunkt forsvandt bag skyer.

III.

På samme tid som observation II (kl. 22.30 –22.31) berettes om en observation fra Bromme (nær Sorø): En mand sidder i sin stue i sofaen med front mod 2 vinduer, der vender mod syd. Omkring kl. 22.30 ser han tilfældigt 2 objekter (med konstant lysende rødt lys) i ca. 30° højde fare forbi først det ene vindue og med samme jævne hastighed forbi næste vindue. Hele observationen varede ca. 1 minut, og objekternes indbyrdes position var på linje med flyveretningen. Vejret var mørkt, let overskyet og svag vind. Objekternes hastighed opgives til at være større end jagerflys.

IV.

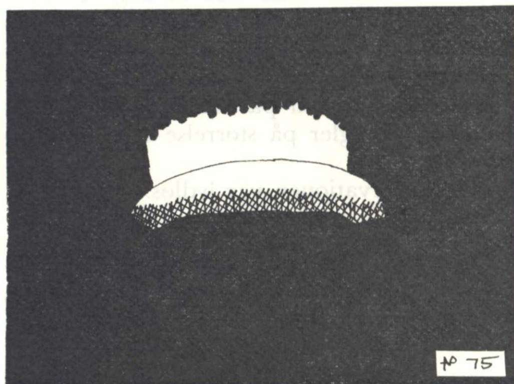
Kl. 22.45–22.50 observeres over Dalmose (også Sjælland) i ca. 200 meters højde 2 blå objekter i nord-nordøst. De var meget kraftigt lysende med en hvid lysende cirkel udenom. Det ene objekt var stort, det andet noget mindre. Da de to objekter ligesom „stod stille", lyste det blå inde i den hvide krans stærkere og der hørtes en svag summen som den, der kan høres ved højspændingsledninger. Begge objekter forsvandt pludseligt – „som et lys, der gik ud" i sydlig retning.

/KML

– – –

12. maj 1975: Observationssted Glostrup, kl. 22.45–23.00. En 18-årig skoleelev fra Glostrup observerer kl. 22.45 et gulligt glimt på den sydlige himmel, ca. 45° over horisonten.

Kl. 22.55 ser observatøren et nålehovedstort rødligt objekt. Det bevægede sig i en ret linje fra syd mod vest, stødvis og med tydeligt ophold mellem hver bevægelse.

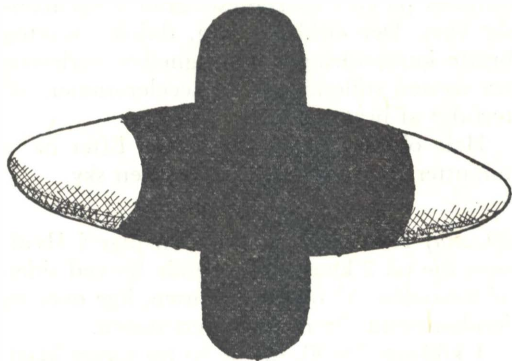

Med ét drejede objektet mod nord og begyndte samtidigt at flyve i en op- og nedadgående kurs. Objektet fløj med en utrolig høj hastighed. Det var af nålehoved størrelse, når det var højest på himlen. Nærmest jorden var det af størrelse som en femkrone, målt melle mtommel og pegefinger i udstrakt arm. Objektet forsvandt med ét, som slukkedes det. Observationen var lydløs. *C.H.*

– – –

Igen torpedoformede objekter

22. maj 1975: Mellem kl. 13.00 og 14.00. En mand i Sorø beretter: „Gik tur i byen på det pågældende tidspunkt. Objektet kom fra nord og bevægede sig mod syd. Det har uden tvivl fløjet parallelt med hovedgaden (Storgade) og forsvandt ind over Akademigrunden med retning mod selve Akademiet. Objektets højde over terrænet 50 til 100 meter. Det frembragte en højfrekvent summetone.

Grundfarverne var sort med orange ender. Hele fremtoningen virkede plump og på sin vis uhyggelig! Den lignede en slags krigsmaskine." Som det fremgår af tegningen, drejer det sig igen om den torpedoformede type med to korte finner. Observatøren anslår objektets længde til 4–5 meter. Afstanden menes at være 200 meter; hastigheden angives som langsom. Observationstid 1 til 2 minutter.

Samme dag ca. kl. 13.00 observerer en dame, som bor på Slagelsevej i Sorø, på den nordlige himmel et torpedoformet objekt „som gled stille hen over himlen med kurs fra Pedersborg ind over Sorø Galgebakke". Farven beskrives som mat sølv (metalagtig). På siden af objektet sås nogle lodrette streger. Observatøren anslår med nogen usikkerhed objektets højde over terrænet til 50–60 meter, men er ikke i stand til at vurdere størrelsen. Vejret var den dag klart og lyst.

– Rapportcentralen har i anledning af disse to observationer forespurgt Flyvekommandoen, om der på det anførte tidspunkt har været militær flyaktivitet over området, men vi har endnu ikke modtaget svar.

Ebbe Truelsen/X.P.

– – –

25. maj 1975: Observationssted: Rolighedsvej, Frederiksberg. Kl. 09.10 ser en mand med bopæl i København et sølvglinsende rundt objekt. Vejret er klart med let vind.

Observatøren opdagede objektet, der var på størrelse med en ært, målt i udstrakt arm, da han stod og nød det fine vejr.

Mod nordvest ca. 45° over horisonten, fløj objektet på en i allerhøjeste grad uregelmæssig kurs. Det cirklede, steg, dalede, foretog bratte kursændringer. Hastigheden varierede fra næsten stillestående til accelerationer, efterfulgt af bratte stop.

Hele observationen var lydløs. Efter ca. 2 minutter forsvandt objektet bag en sky.

– – –

29. maj 1975: Kl. 21.10 får en pige i Hvidovre øje på 2 klare stillestående lys ved siden af hinanden, 5° over horisonten, lige over en jernbanevold, 75 m fra observatøren.

I kikkert, 7×50, sås de to lys meget klart, de var forbundet med et svagere lys. Pigens forældre blev tilkaldt. Ca. 2 minutter efter drejede objektet 45°, accelererede og forsvandt bag volden i østlig retning. 2 minutter senere kom endnu et objekt, måske det samme, dog ellipseformet, det lyste klart hvidt.

Observationen var lydløs, objekternes størrelse var ca. 2 cm målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm.

– – –

29. maj 1975: En 15-årig skoleelev observerede kl. 22.25, 1 km vest for Sorø, et rødglødende objekt.

Observatøren opdagede en ti-øre stor rødglødende kugle, der med stor fart kom flyvende lodret ned mod jorden. Den havde et konstant blændende lys.

Nær jorden fladede det ud og steg derefter lodret uden at ændre hastigheden, som var meget stor.

Til sidst eksploderede objektet højt oppe, det regnede ned med et glimmerlignende materiale, som lyste op. Der lød et brag som et tordenskrald, og et hvidt glimt sås umiddelbart før glimmeret faldt ned.

Hele observationen varede under 5 minutter.

– – –

3. juni 1975: Bøsserup Huse, Nykøbing S. Fru H. og mand samt endnu to personer, observerede kl. 22.55 tre orangefarvede lys, som dannede en ligesidet trekant. Lysene stod mod nord-nordøst, 20° over horisonten. Med ét slukkedes det ene lys, men et øjeblik efter tændtes et andet, således at lysene under hele observationen dannede en ligesidet trekant, men med spidsen pegende snart opad, snart til siden o.s.v.

Kl. 23.06 kom 2-3 røde kugler flyvende i ret linje, under de orange lys, fra syd mod nord. Pludselig var lysene væk.

Kl. 23.07 kom en enkelt rød kugle flyvende på samme kurs.

Kl. 23.30 kom 5 orange lys til syne på samme position som de føromtalte 3 lys. Lysene tændtes og slukkedes et ad gangen i vilkårlig rækkefølge. Lysene, der var stillestående, dannede en ligesidet femkant.

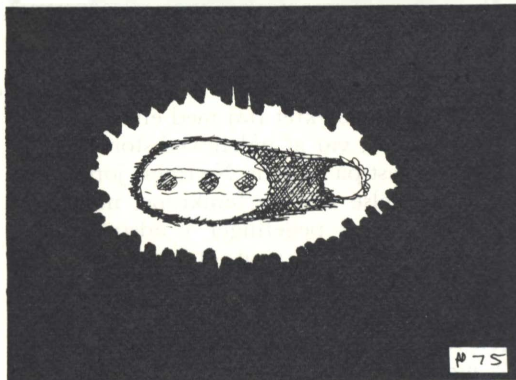
Kl. 23.36 kom en sværm af røde kugler, 15–20 stk. Disse kom som et fugletræk og ikke på en linje. Kuglerne kom flyvende under de orange lys fra syd mod nord. Med ét var de orange lys borte, som slukkedes de.

De orange lys var på størrelse med en ært og de røde kugler på størrelse med et nålehoved.

Hele observationen var lydløs. *C.H.*

– – –

8. juni 1975: Fra kl. 22.50 til 22.53 observerer to personer i Valby et tvedelt objekt, som pludselig kommer til syne på den syd-

østlige himmel, 15°–20° oppe. Den forreste del af objektet er rundt og har hvidt lys, som kan minde om en projektør. Den bageste del, som er meget større, har en oval form og lyser med et stærkt orange lys.

Indeni dette ses tre runde felter i vandret plan.

Udenom begge dele af objektet bemærkes en hvid korona.

Ingen lyd høres.

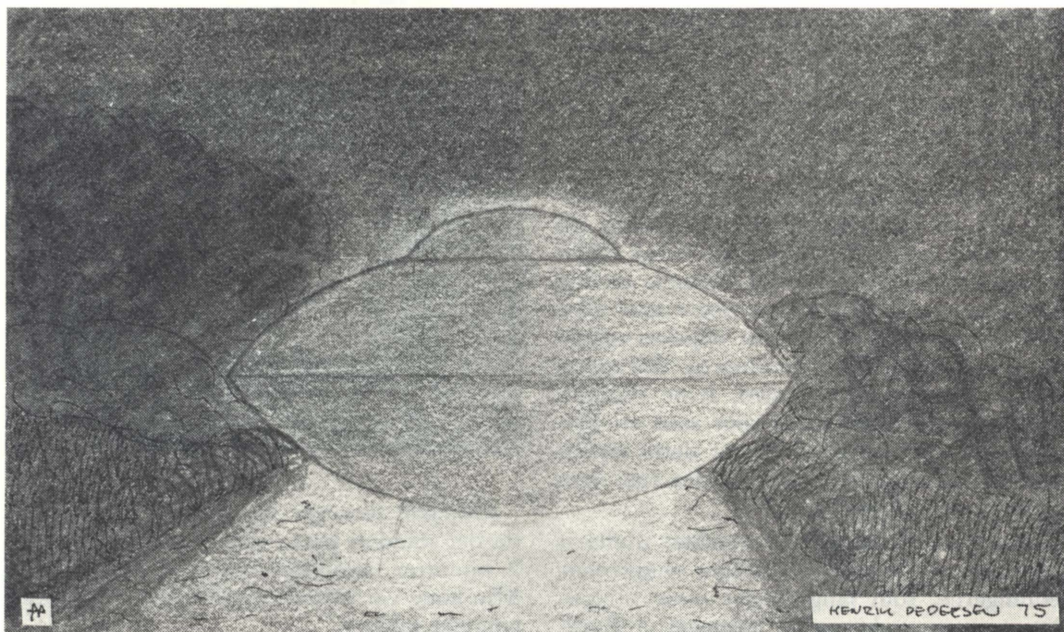
Objektet forsvinder pludselig i vestlig retning, formodentlig i en nedadgående bane.

X.P.

– – –

12. juni 1975: Kl. 00.05 går ejeren af en gård som ligger lidt uden for Vedde, Sjælland, ud på gårdspladsen for at trække lidt frisk luft. Han bemærker da, at der i en afstand af ca. 300 meter mod vest kommer et hvidt lys til syne på den grusbelagte markvej, som fører fra den asfalterede landevej op til gården. Da lyset et øjeblik forsvinder ned i en lavning på vejen, antager han, at det drejer sig om en bil eller knallert på vej op mod gården; men da det hæver sig op fra vejen, bliver han klar over, at det må være noget andet. Lyset har til at begynde med en kuplet form og er da ca. 1 meter bredt og 50–60 cm højt og har et uroligt, blafrende udseende. Observatøren bemærker nu, at objektet langsomt kommer nærmere (ca. 1 km/t), og det fylder hele vejens bredde (ca. 2,5 meter). Han kan nu se, at plantevæksterne på begge sider af markvejen ligesom bliver blæst til side, og at de bølger, som når en kraftig vind blæser hen over marken. Samtidig høres en svag raslende, metallisk lyd. Efterhånden som fartøjet kommer nærmere, stadig følgende markvejen, kan observatøren ane det øverste af fartøjets facon, men ikke den nederste.

Dog bemærker han, at plantevæksterne bliver trykket helt ned til jorden, og at fartøjet svæver helt nede over vejen. Observatøren beskriver fartøjets lys indtil nu som en hyggelig kaminild, men pludselig lyder det „som når der er lukket op for et gasapparat og en brændende tændstik holdes hen til den udstrømmende gas, og lige så hurtigt som gassen antændes, er hele fartøjet omspændt

af ild eller lys, hævet ca. 70–80 cm fra jorden, men vokset ud til alle sider, ca. til 5–6 meter. Lyset er meget stærkt, og det skærer i øjnene."

Fartøjet trækker nu lidt skråt opad til venstre med en tiltagende knitrende lyd. Lyset tiltager samtidigt i styrke, og observatøren får ondt i øjnene. Han har en følelse af, at lyset skinner igennem ham. Fartøjet er nu nået hen i nærheden af indkørslen til gården, og observatøren, som er blevet stærkt chokeret, skynder sig ind bag stuehusets gangdør. Herfra bemærker han, at det stykke af staldbygningens mur, som ligger ud for indkørslen, bliver oplyst som af en kæmpeprojektør. Den øvrige del af muren henligger i mørke. Observatøren prøver at kigge ud ad døren, men lysets styrke er nu så uudholdeligt, at han må trække sig tilbage igen, og han ønsker blot, at det hele må forsvinde.

Pludselig oplyses hele gårdspladsen i en brøkdel af et sekund, en dyb summetone lyder – og alt er væk . . .

Hele hændelsen har da varet i ca. 8 minutter.

Vejret var klart og vindstille. Observatøren forklarer, at han nu opdager, at han ryster over hele kroppen som af kulde, og denne tilstand ophører først efter en halv times forløb. Umiddelbart efter observationen kontakter observatøren Rapportcentralen, og allerede næste dag indleder Vestsjællands-gruppen en række undersøgelser på stedet.

Det bemærkelsesværdige er, at observatøren fik det indtryk, at objektet kørte på markvejen, og at det som følge heraf måtte have haft hjul, men spor af sådanne er dog ikke observeret. Dog kunne nogle spor eller mærker på vejen tyde på, at objektet måske har berørt vejen. Bl. a. fandtes ca. 300 meter vest for gården, på et sted, hvor objektet stod stille, et cirkelformet spor med en diameter på 2,35 meter. Inden i dette cirkelformede spor var det ligesom det fine grus og sand var „pustet" væk.

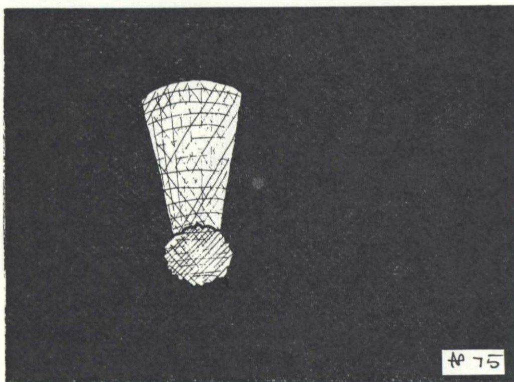
Observatøren mener, at objektet muligvis har berørt og derved beskadiget svagstrømsledningerne, som langs vejen fører til gården, men en undersøgelse foretaget af Nordvestsjællands Elektricitetsværk viser, at det drejer sig om normal tæring af porcelænsisolatorerne, og at de som følge heraf er bøjet eller knækket. Skrabemærker på en transformerstation beliggende lige op til markvejen viste sig at stamme fra el-montørens stiger!

En dame, som bor ca. 1 km syd for observationsområdet, har ca. kl. 23,30 til 23,40 i nordlig retning i højde med nogle trætoppe bemærket et hvidt objekt, som i samme område meget langsomt bevægede sig fra vest mod øst, indtil det pludselig slukkedes.

Jens Mikkelsen/Carsten Jørgensen /XP.

23. juni 1975: En herre i Randers beretter om en observation fra kl. 22.12 til 22.17, hvor han i syd, 30° højde, så et interessant objekt:

„Jeg skulle ud i køkkenet efter noget og kigger da ud ad vinduet mod Månen, da jeg ser et pulserende, orange lys lige over denne. Det bevæger sig langsomt fra syd til syd-øst. Jeg regner med at det er et fly, men tager min kikkert og opdager da, at objektet har form som en omvendt kegle med et pulserende lys forneden.

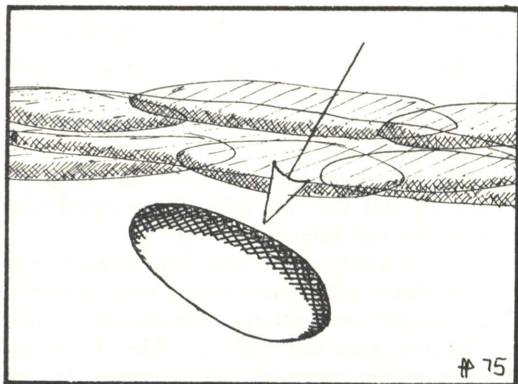
Objektet bevæger sig videre i 3 minutter, da det standser brat i sydøst og står der i ca. 2 minutter, hvorefter det pludselig slukkes. Min kone var tilstede og så ligeledes objektet gennem kikkert."

Det skal bemærkes, at den øverste kegleformede del af objektet lyste konstant lysegult og kun kunne ses gennem kikkert. Lyd hørtes ikke.

Vejret klart og tusmørke.

24. juni 1975: Kl. 18.02 observeredes fra Humlebæk et sortgrå ovalt objekt med kraftig solrefleks. Kursen er fra nord-nordøst mod syd-sydvest.

Observatøren beretter:

„Hastigheden virkede meget høj, måske 3–5 gange indflyvende jetfly fra nord mod Kastrup. Ca. halvvejs under observationsstrækningen nedsat fart og kortvarig kursændring mod sydvest, derefter fuld fart i oprindelig kurs.“

Senere: „Det var mig påfaldende, at objektets længdeakse og flyveretning ikke faldt sammen, men syntes at indtage en fast indbyrdes vinkel.“

Da et dieseltog samtidig startede fra Humlebæk, kunne lyd (fra objektet) ikke konstateres.

Vejrforhold: Klart og letskyet. Lyst og let vind.

4. juli 1975: Fra kl. 22.30 til ca. 22.45 observerer to personer i Hareskovby i sydøst, 20–25° højde et rødt lys på himlen. De antager det først for et fly, men da det kommer nærmere, kan de se, det har en anden form, og at det bevæger sig anderledes.

Formen er rektangulær, og på „kroppen“ ses noget, som ligner vinduer. Den ene af observatørerne mener at have set noget oven på objektet, som kunne ligne en antenne.

Objektet havde stærke pulserende farver i lysegrøn, rød, blå og hvid. Uden om genstanden sås hele tiden en del lysende prikker i forskellige farver. Objektet bevægede sig på en underlig, gyngende måde og på et tidspunkt „snurrede det meget hurtigt rundt på alle leder og kanter, så farverne splattede ud.“ Objektet forsvandt lynhurtigt. Kom derefter igen til syne i et kort øjeblik for påny at forsvinde.

Der hørtes ingen lyd.

Vejret: Klart, vindstille og mørkt.

X.P.

UFO blev „noteret”!

„Flere medarbejdere ved Holstebro politi observerede genstanden gennem tre en halv time“ (overskrift i Fredericia Dagblad den 7. august).

I dagene fra den 5. august oplevede vi igen i Danmark en UFO-bølge over hele landet. Den 5. august var vejret klart og vindstille, en rigtig dejlig sommeraften, som sikkert har lokket mange udenfor.

Rapportcentralen modtager daglig nye rapporter fra især 5., 6., 7. og 8. august. Grunden til at der rapporteres så meget i øjeblikket har naturligvis en årsag. Vejret var dejligt og indbydende til en aftentur, aviserne fra så godt som hele landet har flittigt skrevet om observationer. Har naboen set et eller andet, og der samtidig står i avisen, at både politiet, flyvevåbnets flyveleder og observatoriet for rumforskning i Rude skov står uforstående overfor fænomenet og ikke kan forklare det, ja, så bør man vel selv se efter om der virkelig er noget om snakken.

I dagene omkring den 12. august passerer Jorden gennem en stjerneskudshob kaldet Skt. Laurentie Tårer, hvorfor man hvert år først i august vil kunne se masser af stjerneskud. Stjerneskud er egentlig små sten, ofte ikke større end sandskorn, som passerer gennem atmosfæren og brænder op. Man mener at småstykkerne stammer fra en komet, som er gået i opløsning. Hvilken komet det er, ved man ikke i dette tilfælde. En del af de rapporter, der er sendt ind til Rapportcentralen, tyder da også mest af alt på, at det er stjerneskud, der er observeret. Et par rapporter omtaler helt sikkert satellitter, som er blevet misforstået af observatøren.

Tilbage bliver en meget stor stak rapporter, som ikke kan forklares.

I en artikel i Holstebro Dagblad den 7. august 1975 med overskriften *„Livlig UFO-aktivitet over store dele af Midtjylland“* afviser ingeniør Rye-Nielsen, Observatoriet for Rumforskning i Rude Skov, at der skulle være tale om satellitter. – Jeg kan ikke give en jordnær forklaring på de observationer, der er sket, siger han. Citat slut.

Aktuelt skriver den 7. august 1975. *„Hele Europa stønner. Kun en jysk UFO lod sig ikke gå på af varmen“*. Citat slut.

Men drejer hele historien sig kun om ét UFO, eller har der været flere over Danmark?

Den 5. august står hr. D. i sin have i Måløv og iagttager gennem en kikkert faldskærmsudspring fra stor højde. Med ét bliver han opmærksom på et hvidgråt, nålehovedstort objekt. I kikkerten bemærkede han, at objektet kun bevægede sig ganske lidt og da i vuggende bevægelser. Lysstyrken varierer hele tiden. Tidspunkt: kl. 18.40–19.00.

Observatøren iagttog objektet i ca. 20 minutter. Han mente at det var en vejrballon, indtil objektet med ét accellererede, hvorved højden øgedes betydeligt. På under 1 minut var objektet ude af syne, det forsvandt mod syd-sydøst.

Ca. kl. 22.00 observerer en mand fra Ajstrup Strand ved Århus et ovalt, blåt skinnende objekt. Objektet flyver på en kurs fra vest mod øst, 45° over horisonten.

På samme tidspunkt observeredes fra Kolding 2 hvidt-lysende objekter. Det ene objekt fløj fra nordvest mod sydøst; lyset pulserede. Det andet objekt kom fra syd mod nord, og lyset var her konstant. En vagtmester fra Holstebro beretter både til SUFOI og Holstebro Dagblad, at da han og hans hustru tirsdag aften (mellem 22.00–22.20, observationstid: 5 minutter. C.H.) sad på terrassen, observerede de to lysende genstande.

– Den ene kom fra sydvest og gled over himlen mod nordøst. Den anden kom fra nordvest mod sydøst. Den sidste blinkede meget kraftigt.

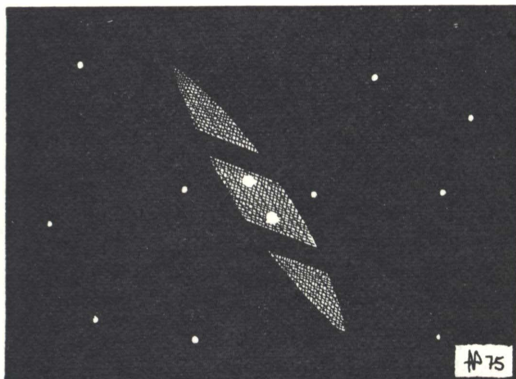
– Vi ville kunne se, hvis det havde været et fly, og det var det ikke. Vi er overbevist om, at der var tale om en UFO.

– Genstanden, som kom fra sydvest, var en del større end genstanden, som blinkede. Jeg prøvede at indfange genstandene med en kikkert, men det lykkedes ikke. Lyset fra dem mindede nærmest om flammen fra en tændstik. Citat slut.

I Odense iagttager en stud. polyt. kl. 22.25 et objekt gennem kikkert (7x50). Observatøren anslår afstanden til objektet til 500 meter, størrelsen til 20 meter og hastigheden til 350 km/t. Objektet kom fra øst (100°) og forsvandt mod vest-nordvest (300°).

Observatøren stod i haven og så på stjerner gennem kikkert, da 4 satellit-agtige objekter passerede over himlen samtidig. Pludselig gled en lys „skygge“ ind i kikkertens synsfelt. Da objektet befandt sig næsten lige over observatøren, virkede det mere metalagtigt af udseende end før. Det havde 2 sorte bånd tværs over „kroppen“; desuden skimtedes svagt en centerakse (længdesymmetriakse) og 2 hvidt/grønhvidt fosforescerende lys, der befandt sig midt mellem de 2 sorte tværliggende bånd (svagere end de bagvedliggende stjerner). Objektet ændrede ikke udseende, men forblev stationært under hele „flugten“. Da ingen var i stand til at spore ob-

jektet med det blotte øje, ville observatøren give kikkerten til sine forældre; imens forsvandt objektet. Observatøren, der i ti år har haft fly/helikopter som hobby, mener ikke det ved hjælp af konventionelle metoder er muligt at holde et sådant fartøj i luften.

Observatøren føler sig ligeledes overbevist om, at der ikke kan være tale om en fugl med asymmetriske striber og 2 cykellygter.

Kl. 22.30 observeredes et gulligt objekt fra Tåstrup. Objektet kom fra nord med retning mod syd. Ud for observatøren drejede objektet brat 90° og fløj mod øst; farten var enorm.

Flere personer, som opholdt sig på en altan, København Ø, så med det blotte øje, kl. 22.30 et lysende hvidt objekt, som med et interval på et par sekunder udsendte en serie blink, hvorefter det forsvandt, for så at dukke op et par grader forskudt fra sin oprindelige position. Dette gentog sig ca. 15–20 gange, og hver gang skete der en kursændring. Observatørerne fulgte objektet ca. 5–6 minutter, hvorefter det forsvandt i nordøstlig retning.

Kl. 23.00 observeredes fra Brabrand 4 gult lysende objekter. Objekterne kom flyvende fra syd mod nord, ca. 60° over horisonten, med stor hastighed. De kom flyvende på en ret linie med lige stor afstand. De to bagerste objekter nærmede sig hinanden, som var de ved at overhale de foran flyvende. Objekterne forsvandt bag taget på observatørens hus.

En ung mand fra Borbjerg nær Holstebro kom kl. 23.15 kørende på motorcykel med en kammerat på bagsædet. De kørte mod nordøst ad vejen fra Holstebro til Skive, da de på himlen så en række uidentificerede genstande. Hvor vejen svinger fra mod Borbjerg, standsede de op og iagttog i 5–10 minutter en stor, stærkt lysende genstand. Den havde en ring omkring sig, der skiftede mellem grønt og violet. Objektet havde samme lysstyrke som fuldmånen. Det var klart og vindstille; Månen var ikke oppe.

Der var to små objekter på hver side af det store. Medens observatørerne iagttog objekterne, drejede det store tre gange i alt. Hver gang drejede det 90° mod højre, hvorefter det stod stille. Da observatørerne nåede hjem, ringede de først til flyvestation Karup, derefter til Holstebro politi.

Den vagthavende på politistationen beordrede to patruljevogne ud til området. Fra en position lidt øst for Skave så politifolkene i den ene patruljevogn en klart lysende genstand bevæge sig fra sydvest mod nordøst, meget højt på himlen. Det tog genstanden ca. 20 sekunder at passere over himmelbuen.

SUFOI Lolland-Falster

I vinterens løb arrangeres sammenkomster for UFO-NYTs læsere på Lolland-Falster. Der vil blive vist film og lysbilleder, ligesom der er lejlighed til at diskutere vor fælles interesse: UFO-fænomenerne.

De af de fremmødte, som har lyst og interesse heri, vil få mulighed for at beskæftige sig med nogle af de forskellige emner, som SUFOI's Efterforskningsafdeling løbende undersøger.

De to første møder finder sted torsdag den 2. oktober og torsdag den 30. oktober. De senere møder vil blive annonceret i UFO-NYT.

Alle møder er kl. 19.30 og finder sted på Duegård, Nakskovvej 5, Volshave, 4920 Søllested, tlf. 03 - 94 11 69.

Vel mødt!

Ole Henningsen

I det øjeblik det forsvandt, kom en ny genstand, eller måske den samme, tilbage i den samme bane, blot i modsat retning. Dette gentog sig flere gange.

Den anden patruljevogn observerede fra en position nær Borbjerg et objekt på størrelse med en almindelig flyvemaskine, oval af form og med en søjle gennem midten. Observationerne blev optaget i politiets døgnrapport, oplyser vagthavende. Kl. 00.55 kontaktede Holstebro politi flyvestation Karup og bad vagthavende flyveleder om at af/bekræfte, at der befandt sig et lysende objekt i nærheden af flyvestationen. Flyvelederen observerede et lysende objekt, der skiftede farve fra rødt til grønt til helt hvidt. Objektet befandt sig i retningen stik nord (360°) ca. 10° over horisonten. Objektet stod ubevægeligt til kl. 01,25, hvorefter det langsomt forsvandt i nordvestlig retning og var helt forsvundet i løbet af 10 minutter.

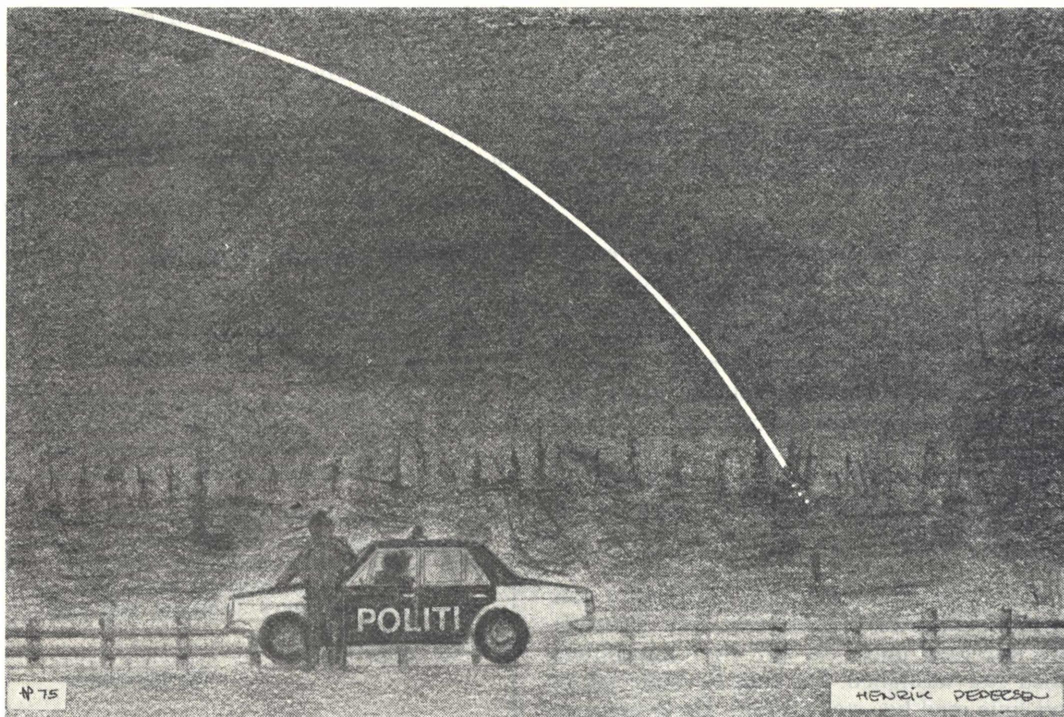
Ekstra-Bladet den 7. august 1975 skriver:

„Er det varmen eller UFO'er?"

Selv flyvevåbnet, som plejer at være meget tilbageholdende og skeptisk i den slags sager, indrømmer blankt, at der ikke findes en naturlig forklaring på fænomenerne, som blev iagttaget i området mellem Herning og Holstebro.

– Jeg er ikke i tvivl om, at det var UFO'er, siger flyvelederen, som havde nattevagten i flyvestation Karup's flykontrol. Han så selv de flyvende objekter og kunne samtidig konstatere, at der hverken var militære eller civile fly i luften på dette tidspunkt, ligesom objekterne ikke kunne observeres på radarskærmen. Citat slut.

Major S. Nielsen, flyvestation Karup, tager det mere koldt, og siger til Jyllands Posten den 7. august, at efter de oplysninger, man har fået, kan der udmærket være sket en forveksling med satellitter. Nu fremgår det ikke af artiklen, hvorvidt majoren selv så „satellitten", som ifølge flyvelederen befandt

sig i ca. 4.000–6.000 fods (1200–1800 meters) højde, stationært i ca. 30 minutter og blinkende med klart synligt skarpt lys, rødt, grønt og hvidt. Hvis majoren har læst flyvelederens rapport, med alle detaljer, har han muligvis skiftet mening med hensyn til sin satellitteori. Rapporten fra flyvelederen er sendt til Forsvarskommandoen.

Til Berlingske Tidende den 7. august 1975 siger vagthavende officer på flyvestation Karup: „Det var ikke muligt at få den mystiske genstand ind på radarskærmene, derfor blev der ikke sendt fly op; noget vi ellers altid gør, hvis instrumenterne fortæller os, at det er en genstand, der er forholdsvis tæt på. Nu må man være klar over, at der flyver tusindvis af metaldele rundt om Jorden fra de mange raket-eksperimenter, og at det er uhyre svært med det blotte øje at bedømme afstanden. (Ifølge Smithsonian Astrophysical Observatory er der 3411 registrerede satellitter, udbrændte rakettrin m. v. i omløb pr. 8. juni 1975). Vidste man ikke bedre, skulle man eksempelvis tro, at alle stjerner var lige langt borte.“ Citat slut.

I Borbjerg fortsatte observatørerne deres iagttagelser, nu bl. a. ved hjælp af kikkert (10x50). Observatørerne så, at det store objekt foretog spiralbevægelser nedad omkring 30° til 20° over horisonten, hvorefter det gik tilbage til sin udgangsposition.

Tilsyneladende signalerede de tre objekter til hinanden. De små objekter havde henholdsvis et grønt lys på den ene side og et rødt lys på den anden. De lyste hele tiden enten rødt eller grønt. Når de lyste grønt, svarede det store objekt tilsyneladende igen ved at blinke grønt; når de lyste rødt, reagerede det store ikke.

Der hørtes ikke en lyd fra objekterne under observationen. Både observatørerne fra Borbjerg, politibetjentene og flyvelederen iagttog objekterne med det blotte øje samt med kikkert. Ingen af de ovennævnte vidner så en fast kontur, så de er ikke i stand til evt. at tegne formen på objekterne. Dog er alle enige om, at det drejede sig om et eller andet særdeles håndfast, et legeme eller måske en krop, og ikke bare et lys.

Fra Resen observeredes i tidspunktet mellem kl. 00.15 og 00.45 den 6. august et objekt som stod næsten stille, hvorefter det begyndte at bevæge sig i vestlig retning. Observatøren fortæller, at han kunne ane en oval kontur med to stærkt lysende prikker, som blinkede i farverne hvidt, rødt og grønt. Desuden opdagede han en meget speciel effekt. Blot han kiggede på objektet nogle få sekunder, var det som om alt andet lys fra himlen forsvandt. Det var helt uhyggeligt, fortæller han.

Kl. 00.30 observeres 3 objekter, rødlige og på størrelse med en ært, målt i udstrakt arm, flyvende ved siden af hinanden på linie. Objekterne „steg op“ fra Køge bugt og forsvandt i zenith 2–3 minutter senere. Observatøren opholdt sig ved Brøndby Strand.

Forklaringen på observationerne står i Ekstra-Bladet den 8. august 1975: *„Bruger UFO'erne Kattegat som base?“* – Fremmede kloders rumskibe henter energi ved Æbelø, hævder major i flyvevåbnet.

En major i Det danske Flyvevåben er overbevist om, at vi jævnlig får besøg af rumskibe fra fremmede kloder – og at de oven i købet bruger havet omkring den lille ø Æbelø som en slags base!

Majoren hævder, at både hans egen og andre eksperters forskning viser, at rumskibene netop på det sted er i stand til at tappe Jorden for dens rotationsenergi. Citat slut.

(Behøver vi tilføje navnet på denne major, der som sædvanlig kender hele sandheden (der dog har en vis tilbøjelighed til at blive ændret lidt gennem årene)? Hvis der er noget om snakken med, at CIA på internationalt plan – ved hjælp af latterliggørelse – bekæmper alle forsøg på seriøs UFO-forskning, gør denne major sandelig et glimrende job for dem! red.).

7. august 1975, kl. 21,55–23,02 observeres fra henholdsvis Kolding og Øster-Højst (Søn-

derjylland) 1, måske 2 gul-hvide nålehovedstore objekter.

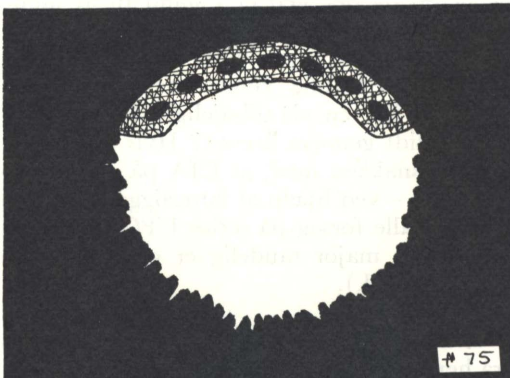
Objektet fløj med stor hastighed fra nord mod syd. I det øjeblik det var ude af syne, kom det tilbage på den samme kurs, blot i modsat retning. Ind imellem kom det til syne i øst eller vest og foretog den samme manøvre.

Fra Søborg observeredes kl. ca. 23.00 et hvidt nålehovedstort objekt, som med stor hastighed fløj mod zenith for pludselig at ændre kurs. Det drejede 90° 4 gange uden at ændre hastighed, hvorefter det fortsatte på sin oprindelige kurs.

8. august 1975. Fra Dronningmølle Strand iagttager mindst 4 personer et kugleformet, nålehovedstort, hvidgult objekt. Objektet kom flyvende fra nord 30° over horisonten; det dalede langsomt. Efter 5 minutters observation, kl. 22.35, var objektet så nær vandet, at det gav genskin i vandoverfladen. Objektet forsvandt i sydøst.

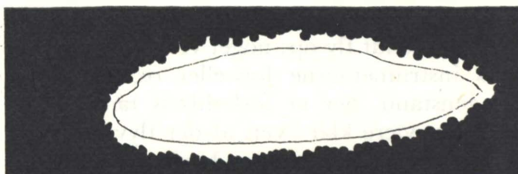
Kl. 22.55 observerer en mand i Næstved et skyggelignende objekt. Observatøren stod og betragtede nattehimlen og meteorerne, da objektet med ét dukker op fra øst. Det fløj 30° over horisonten mod vest, ganske langsomt, hvilket gav observatøren og et vidne rigelig tid til at betragte det gennem en kikkert (7x50). Objektet havde nærmest form som en boomerang med 6–8 mørke huller; bag det var der ligesom en lysende sky.

Objektets størrelse anslås til 4 meter i diameter og afstanden fra observatørerne til 2–300 meter. Objektet var lysegråt, observationen lydløs.

Fra Assens meldes om et tiøre stort objekt kl. 23.30. Objektet, der var kraftigt lysende, kom fra syd og forsvandt mod nord.

9. august 1975. En mand, der til daglig arbejder i Kastrup lufthavn, blev sammen med en veninde under en aftenspadseretur nær Egebjerg campingplads kl. 23.00 opmærksom på et UFO. Objektet kom bagfra fra nordvest hen over observatørerne. Farven var lys

orange, størrelsen anslås til 10–15 meter. Afstanden fra observatørerne til ca. 12.000 fod (3,6 km). Da objektet havde passeret observatørerne, stod det med ét stille. Efter ét minut accellererede det med en anslået hastighed på 1000–2000 km/t. mod nordøst. Objektet, der var lydløst, skinnede meget kraftigt og forsvandt først helt ud af syne efter 5 minutters forløb.

„Vestkysten-Nord" bragte den 12. august følgende artikel om observationen den 5.–6. august, skrevet af Leif Bendtsen.

EN ALMINDELIG ÅL OG TO TALLERKENER

En mærkelig fornemmelse, når UFO'er blander sig i ålefangst ved Herborg Bæk.

De lune augustnætter som nu, er tid for ålefangst, en spændende tid for folk, der holder af denne syssel, vel mest fordi man efter en sådan nat ved å eller bæk, på jagt efter ålen, altid er en oplevelse rigere. Selv efter en dårlig fangst er der noget at berette.

Nu er lystfiskerhistorier nok ikke altid de mest troværdige, men når to hærdede politibetjente fra Holstebro med en rapport kan bevidne en hændelse en augustnat, der ikke har det mindste med ål og fisk at gøre, går det vel an at fortælle, trods al skepsis, hvad en ålefanger kan komme ud for:

Det er en øjenvidneskildring af de utrolige. Scenen er ved Herborg Bæk, en sen aften. Tiden er helt sat af til „at gå efter ålen“, og i det ærinde skal man også have tålmodighed. I en pause i fiskeriet blev der tid til en sodavand, ikke noget som helst andet, og proppet op på stedet.

Når man drikker af en flaske vender man blikket opad. På den mørke augusthimmel var der så pludselig det, der først lignede en flyvemaskine, blinkende rødt, grønt og en ejendommelig blå farvetone. Det hele bevægede sig med god fart, og forklaringen på, at det var en flyvemaskine, var god nok, indtil det flyvende objekt pludselig holdt stille i luften, men stadig blinkende. For at fastholde en forklaring måtte det jo så være en helikopter, men heller ikke denne løsning kunne rigtig holde efter nærmere eftertanke. Efter farten og lysblinkenes styrke kunne den ikke være ret højt oppe, men den kendte helikopterlyd udeblev, kun noget, der mindede om svage regelmæssige vibrationer lod sig høre, og da den stoppede op, var den tavs. Så længe den fløj var flyveretningen fra vest mod øst, måske en kende mod nordøst, og stoppet må angives til et punkt på den nordøstlige himmel.

To minutter senere kom et nyt flyvende objekt, helt forskelligt fra det første, men lige så uidentificeret. Flyveretning og højde var omtrent den samme som det første objekt, og det blinkede også livligt, men nu var det klare hvide blink. Der hørtes ikke en lyd, og farten betydelig større end en jetjager kan præstere.

Lyset var meget tydeligt. Ikke en sky på himlen og godt udsyn til alle sider. Alligevel kunne også denne tingest udføre det kunststykke at stoppe op, omtrent samme sted som den første. Det hele virkede utroligt, og begreber om små grønne væsener begyndte så småt at røre på sig i fantasien, men hvis de var med, blev de i hvert fald på deres poster og helt usynlige fra positionen ved Herborg Bæk.

Havde den første tingest ikke stoppet op, kunne det godt have været en flyvemaskine. Tingest nummer to var tilsyneladende langt den største, og for ikke at kalde den tallerkenformet, var den vel nærmest oval. Mærkelige aflange lyssøjler i glimtene hører også med til beskrivelsen af denne forunderlige tingest.

Opvisningen varede vel en halv snes minutter i alt, så var forestillingen forbi. Holstebrobetjentene har foruden at skrive rapport også fortalt om formentlig det samme tallerkenshow i regionalradioen, hvor de har bedømt positionen af de flyvende objekter til et sted mellem Holstebro og Herning. Set fra Herborg Bæk er denne position yderst rimelig.

Flyvestation Karup har også observeret de sære tingester, og til regionalradioen hævder de med bestemthed, at der ikke var militær aktivitet, som det hedder, i dette tidsrum, så heller ikke her er der en fornuftig forklaring.

Familiens yngste, 10 år, var med på fisketuren, og så det hele. Han var ikke et øjeblik i tvivl om, at det var en flyvende tallerken, og naturligvis skulle han også stille det u-undgåelige spørgsmål: – „Tror du på flyvende tallerkener?“ „Nej, da, – men indtil videre skal du ikke spørge om mere“.

Ret beset er det noget besværligt at beskrive to uidentificerede flyvende objekter, der uden påviselig grund blander sig i en ret uskyldig ålefangst. Det var varmt i denne tid, men ikke varmt nok til at forklare de to tingester over Herborg Bæk.

Begge tingester var tilstrækkelig tydelige til at bortvejre enhver tvivl om synsbedrag, men også tilpas utydelige til ikke at kunne sammenlignes med noget kendt. De kom fra vest, stoppede op og forsvandt igen mod nordøst, efterladende en mærkelig fornemmelse af de uforklarlige.

Vi fangede da en ål, en ganske almindelig ål, helt som en ål skal være – heldigvis.

Information bragte den 18. august en ironisk artikel med overskriften „UFO'en over Holstebro“. Artiklen slutter med – citat:

„Mandag var 100 året for den danske eventyrfortæller H. C. Andersens død. Alle-

rede den gang kunne historien om, hvorledes en fjer blev til fem høns, fortælles.

Om fjorten dage regner danske UFO-organisationer med at kunne give et bud på, hvad civile og uniformerede jyder så i tirsdags. Det er ganske vist . . ." citat slut.

Ganske vist kan vi ikke fortælle de involverede observatører, hvad de har set, men det har nok ikke været en (avis)ands fjer der blev til fem høns?

Tager man hensyn til observatørernes status, flyveleder, betjente og andre troværdige personer, må konklusionen nok blive, at Danmark havde besøg af et eller flere UFO'er midt under hedebølgen i august måned, det Herrens år 1975. *C.H.*

SCANDI-*hjørnet*

ved Carsten H. Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE:

Kalmar, Germundslycke 16/2 1975.

Stig Edenberg, Kalmar, interesseret amatør astronom, kom op på redaktionen i går og berettede om et objekt i rummet.

Stig Edenberg fortæller, at han i søndags omkring kl. 18.55–19.05 observerede et stærkt lysende objekt i stjernebilledet Giraffen. Lysstyrken var stærkere end Polaris i Lille Bjørns stjernebillede, men svagere end Capella i stjernebilledet Kusken.

– Ved første blik på stjernehimlen i begyndelsen af en spadseretur opdagede jeg en svagt lysende stjerne, siger han. Den var i Giraffens stjernebillede. Jeg betragtede den i ca. 2 minutter. Derefter gik jeg hundrede meter. Den var der stadig. Betragtede min nye planet i yderligere to minutter, fortsatte hundrede meter og iagttog den ét–to minutter endnu.

– Næste gang jeg kiggede op, måske efter to–tre minutter, var den væk, slutter hr. Edenberg.

Oskarshamns-Tidningen 18/2 1975
UFO-Rapport 3/75

Der var andre end ingeniør Stig Edenberg fra Stensövägen i Kalmar, som søndag aften så et af ham i tirsdags avisen skildret himmelfænomen, som han troede var en ny, stærkt lysende stjerne, som senere forsvandt. I altfald to damer har også set det, den ene i Kalmar, den anden i Halltorp i Germundslycke. Damen i Halltorp er fru Jane Peterson, 53 år gammel, som sammen med sine sønner, den tyveårige Bengt og den femtenårige Egil, søndag aften fra kl. 20 og i to og en halv time så et lysende objekt komme sejlende og standse på himlen over trætoppene i en skov nær stedet hvor familien bor.

Damen i Kalmar, som også så et himmelfænomen søndag aften, er Anna Berg, Norrgårdsgatan. Hun så omkring kl. 18 ikke ét men to stærkt lysende objekter på himlen; det ene skinnede noget svagere end det andet. Hun siger, at hun aldrig før har set et så stærkt koncentreret lys. I lang tid iagttog hun fænomenet uden at fatte hvad det var.

Medens familien i Halltorp iagttog objektet, begyndte det at skifte farve og blinkede rødt, blåt, gult og hvidt. Jeg blev bange, siger fru Peterson, og ringede til F 12 i Kalmar. Dér kunne man ikke give nogen forklaring. Der var ingen fly oppe på daværende tidspunkt.

Efter at have stået stille begyndte objektet at bevæge sig i zig-zag over himlen, fra venstre mod højre og tilbage, altsammen med et blinkende lys, hvorpå det dykkede over Halltorp og sejlede over trætoppene. Kl. 20.30 kontaktede fru Peterson igen F 12. Her forklarede man, at man ikke vidste hvad det var og at man ikke havde nogen vejrballon oppe.

Fru Peterson og de to sønner betragtede som sagt objektet i omkring to og en halv time. Kl. 22.30 begyndte det at flytte sig fra venstre mod højre, hvorpå det bevægede sig sydpå i retning mod Öland. Det lyste klart gult til det forsvandt ud af syne, siger fru Peterson.

Oskarshamns-Tidningen 20/2 1975.
UFO-Rapport 3/75.

Arboga 22/3 1975
Nattevægter Sven-Evert Ekholm iagttog natten til lørdag et himmelfænomen. Ekholm var netop vendt hjem fra sin arbejdsplads, da han fra sin bopæl, Vasastan i Arboga, så et rødligt objekt, stort som en halvmåne og med form som en rugbybold. Fænomenet sås mod nord over en skov mellem kl. 3 og 4 om morgenen.

– Venstre side forsvandt mere og mere, så objektet til sidst lignede en cigar, inden det forsvandt efter ca. 5 min. Som nattevægter er jeg fortrolig med at iagttage himlen, stjerner, Månen og satellitter. Men noget sådant har jeg aldrig tidligere set, beretter hr. Ekholm. Det var stjerneklart, og Månen var allerede gået ned. Objektet stod stille over skoven. Det virkede, som forsvandt den halve side lidt efter lidt. Objektet målte ca. 5 cm set fra observationsstedet.

Arboga Tidning 25/3 75.
UFO-Rapport 3/75.

Kolsva 25/3 1975
Britt-Marie Andersson og Hedvig Jonsson fik tirsdag morgen lidt af et chok, da de pludselig opdagede et orangefarvet objekt svævende over lægehuset.

Britt-Marie Andersson beretter:

– Da jeg cyklede fra min bopæl i Bergtorpet omkring et kvarter i fire om morgenen, opdagede jeg et mærkeligt objekt på himlen. Jeg kiggede ikke så nøje på det den gang, men da jeg kom til den plads hvor jeg plejer at hente aviserne, så jeg objektet igen. I luften lige over lægehuset svævede et orangefarvet objekt, formen lignede en stor bold, men den havde ligesom en bule indad på undersiden.

– Min arbejdskammerat Hedvig kom i det samme, og jeg spurgte om hun så det samme. Det gjorde hun. Sammen iagttog vi det mærkelige objekt. Det gav ikke en lyd fra sig og stod helt stille, derimod ændrede den formen. Bulen voksede udad og objektet blev helt kuglerundt. Efter fem minutters forløb blev farven svagere, og til sidst forsvandt objektet.

Britt-Marie og Hedvig blev naturlig nok opskræmte af hændelsen, i særdeleshed Britt-Marie. Hun har nemlig set et UFO-fænomen tidligere. Det skete for ca. tre år siden, da hun på græsplænen foran en gård i Kolsva så et æggeformet sølvglinsende objekt. Objektet befandt sig lidt over jorden. Mellem jorden og objektet iagttog Britt-Marie noget som lignede et kraftfelt eller en luftpude. Det ligesom dirrede, siger hun.

Vestmanlanns Läns Tidning 26/3 75.
UFO-Rapport 3/75.

Tranås 13/4 1975
– Det havde en flyvende tallerkens karakteristiske form, et cirkelformet objekt med en kuppel på oversiden. Et kraftigt gulhvidt skin var synligt over skovbrynet mod vest.

Det beretter vagtmester i Missionskirken, Allert Magnusson. Hele familien iagttog søndag aften dette lysende objekt omkring kl. 22.15–22.30. Fru Birgit Magnusson betragtede objektet med kikkert og beretter at „tallerkenen" stod stille over skovbrynet mellem Trollsjön og Höganloft. Derefter bevægede det sig og forsvandt sagte, men kom tilbage efter nogle minutter. – Det kan umuligt have været en stjerne, både formen og størrelsen taler mod dette. Det var heller ikke en helikopter eller flyvemaskine. Jeg har også meget svært ved at tro, at det var en vejrballon, siger Allert Magnusson.

Tranås-Posten 14/4 1975.
UFO-Rapport 3/75.

NORGE:

„Svæveflyvning, UFO-NYT og meget mere til publikum", – hedder det i en norsk avisartikel, som fortsætter: – Søndag den 24. august åbnes portene til militærflyvepladsen

Kjeller; det er femte gang det sker i flyvepladsens mere end 60 års historie. Siden 1960 har man arrangeret åbent hus hvert tredje år, og i 1972 var der mellem 8.000 og 10.000 mennesker, som besøgte Forsvarets Forsyningskommando på Kjeller. Arrangementet byder på alt fra flyveopvisning, faldskærmsudspring, rundvisning i flyværkstederne og udstilling af Forsvarets flytyper fra 1912 til i dag og fremtidige flytyper, nemlig YF 16, ved siden af en række andre udstillinger. Meningen bag arrangementet er, at familier og andre interesserede kan få den store arbejdsplads at se, og hvad der foregår der, ved siden af at man gerne vil vise ungdommen, hvilke tilbud Forsvaret kan give de unge som arbejdsplads og uddannelsescenter. Af de mere specielle udstillinger kan vi fortælle, at Norsk UFO-Center Østlandet kommer med en del interessant materiale.

Artiklen fortæller herefter lidt om problemerne med parkeringspladser til det forventede antal besøgende, lidt historie om det norske luftvåben m. v. Sidst i artiklen står:

Specielt på årets åben dag-arrangement bliver en udstilling fra Norsk UFO-Center i Lillestrøm. Finn Klevan og Sverre Mandrup mener, at netop dette kan blive meget interessant. UFO-Centret har mange spændende ting at fortælle om.

Namsenfjord-UFO'et

UFO'en opdaget
(18. juli 1975)

I går begyndte medlemmer fra Norsk UFO Center at lokalisere den torpedoformede genstand i fjorden ud for Sundsøya i Namsenfjorden.

Et instrument, som blev sænket ned i søen, kom højst sandsynligt i kontakt med et eller andet på bunden. Instrumenterne gav ikke noget udslag, dybden var 50 meter.

Mysteriet i Sundsråsa stadig uløst
(22 juli 1975)

Eftersøgningen efter UFO'en er slut for denne gang. Spørgsmålet om, hvad der befinder sig på bunden af søen, er stadig uløst. Undersøgelserne i år har imidlertid bekræftet, at der er noget på bunden, som virker malplaceret på den ellers så flade lerbund. Den elektroniske sonde, som blev benyttet i år, gav ikke noget udslag, men sonden eller kablet, som blev benyttet, berørte givetvis den torpedoformede genstand.

Vil Norsk UFO Center fortsætte undersøgelserne i Sundsråsa næste sommer? Spørgsmålet stilles til centrets leder, Kolbjørn Steinødegård.

– Så længe vi ikke med 100 pct. sikkerhed har nogen naturlig forklaring på dette, og så længe vi har mulighed for at finde noget på basis af Lorents Johnsens forklaring, er der grund til at fortsætte undersøgelserne.

Har du nogen forklaring på, at sonden ikke gav noget udslag, dersom det var en metalgenstand, den har været i berøring med derude i Sundsråsa?

– Det er muligt, at sonden ikke var rigtig konstrueret for at give udslag på denne spidse genstand. Den er nemlig konstrueret således, at den skal give udslag lige over, og det er et problem at træffe lige over en spids genstand, siger Steinødegård.

Om der bliver nogen ny undersøgelse næste år, kan han ikke fastslå nu, lige efter at denne sidste lige er afsluttet, men han fortæller, at dersom der bliver nogen ny undersøgelse, vil det blive en kæmpeundersøgelse for at få fastslået, hvad dette mystiske på bunden af Sundsråsa egentlig er. Det vil blive aktuelt med en dykker, der kan gå ned på 50 meters dybde.

Uddrag fra Felles Avisa Namsos
den 18., 21. og 23. juli 75.

UFO-foto

Flyvevåbnet undersøger foto taget i forbindelse med UFO-observation!

Vi har tidligere i UFO-NYT (nr. 1/1975, side 24) beskæftiget os med en UFO-observation foretaget af to unge mænd i en båd ved Femø i Smålandshavet. Observationen fandt sted lørdag, den 17. august 1974 kl. ca. 19.10. De to observatører beretter herom:

„Vi befandt os i vor sejlbåd nær kysten lidt vest for Sletteren, der er den sydlige spids på Femø. Pludselig fik vi på himlen øje på en aflang genstand, stærkt metalglinsende og formet som et luftskib. Højden over horisonten er ca. 65°, og genstanden befandt sig i retning af Sakskøbing, dvs. i syd-sydøstlig retning. Genstanden stod helt stille, hvilket var grunden til vor store opmærksomhed, og yderligere, at der ingen erkendbare ydre planer var på genstanden. Himlen var stort set klar og blå, og der var en let vind.

Efter ca. et halvt minuts forløb, hvor vi sejlede videre, iagttog den ene af os, hvorledes genstanden forsvandt op i den blå luft med accelererende hastighed. Samtidig aftog metalglansen, og sluttelig var genstanden helt væk – ikke bag en sky eller lignende.

Vi fik kort tid efter øje på genstanden igen – eller en lignende genstand! Denne gang var retningen mod Guldborg, d.v.s. mere i sydøstlig retning. Højden over horisonten var nogenlunde den samme som ved første observation. Genstanden er stillestående i omkring 1 minut, hvorefter den forsvinder tilsyneladende udaf, bort fra os og er forsvundet i løbet af ca. 30 sekunder. Den ene af os lagde mærke til, at der omkring genstanden anden gang i ca. 15 sekunder var ligesom 2 store lysende cirkler. Da den forsvandt var genstanden uden disse cirkler og sås kun som en metallisk lysende cigar.

Denne udsnitsforstørrelse viser to diffuse, aflange lys ved siden af hinanden.

Størrelse
Som hastigheds- og sammenligningsgrundlag befandt der sig en jetjager i samme område, dog øst for genstanden. Jetjageren fløj med forholdsvis lav hastighed, tydeligt markeret med sin hvide røgsky efter sig. Genstanden var ca. 5–6 gange større end jetjageren og meget stærkere metalglinsende. Det er ikke muligt at sige noget om højden og afstanden, men der hørtes ingen lyd fra hverken genstand eller jager, hvilket muligvis skyldes vinden.

Den observerede genstand ændrede ikke form, udover at den ene af os så de nævnte lysende cirkler. Den samlede observationstid er i alt ca. 5 min. Det bør antages for givet, at den flyvemaskine, der befandt sig i området, næppe kan have undgået at observere genstanden.

Da genstanden var stillestående under den sidste observation lykkedes det at tage et foto af genstanden med KODAK farve/negativfilm. Billedet blev taget med en 150 mm telelinse."

SUFOI-kommentar:

Ægte foto
Der er tale om en tilsyneladende „normal" optagelse, idet negativfilmen på begge sider af „UFO-optagelsen" indeholder almindelige optagelser. Der er derfor antagelig ikke tale om „flere forsøg for at få et godt skud i kassen", men om en ægte optagelse foretaget

som anført af observatørerne. Den originale negativfilm bærer heller ikke præg af forfalskninger.

Men hvad kan man så se på fotoet?

Der ses ved forstørrelser intet fast objekt, men to diffuse aflange lys ved siden af hinanden, så de tilsammen næsten danner den omtalte „lysende cigar".

En „lysende cigar" på himlen kunne forårsages af en flyvemaskine, hvis krop reflekterer solens stråler mod observatørerne. Men ikke alle kropsdele på en flyvemaskine vil reflektere sollyset samtidig, og på fotoet kan ikke ses nogen form for fast krop eller lignende.

De to lys kunne så muligvis skyldes et fly, der fløj direkte mod observatørerne med landingslysene tændt. Men ingen fly har disse lys tændt på en så ejendommelig position og på dette tidspunkt. Endvidere ville man også her kunne se forskellige dele af et sådant flys planer, hvilket altså ikke er tilfældet.

Granskning af detaljer på farveforstørrelser på papir af dette foto er ligesom ved andre farve-foto undersøgelser meget stærkt hæmmet af, at de store fotofirmaer ikke mere fremstiller kopier på glat kopipapir, men anvender såkaldt „lærredsoverflade", der ikke tager mod fingeraftryk m.v., men til gengæld ødelægger finere detaljer.

(Medlemmer, der kan hjælpe os med adresser på fotoanstalter og laboratorier, der leverer farvebilleder uden „lærredsoverflade", bedes venligst kontakte undertegnede).

Flyvevåbnet undersøger fotoet

Flyvertaktisk Kommando i Karup har til opgave at beskæftige sig med, hvad der foregår i luftrummet over Danmark. Det var derfor nærliggende for SUFOI at henvende sig til Flyvertaktisk Kommando for at få deres vurdering af, hvad der kunne have været årsag til denne observation, og oven i købet en observation hvor der samtidig var taget et foto af det observerede.

En henvendelse af 24. februar 1975 bilagt det originale farvenegativmateriale samt 2 farveaftryk, gav følgende svar, dateret 16. april 1975, fra Flyvertaktisk Kommando, underskrevet af sektionschef, major B. Helldén, der tidligere overfor pressen har udtalt sig på FTK's vegne i UFO-spørgsmål:

Flyvertaktisk Kommando

„Med henvisning til Deres brev af 24. februar 1975 skal Flyvertaktisk Kommando oplyse, at det ikke har været muligt at fremskaffe informationer om hændelser, der kan sættes i forbindelse med de i Deres brev angivne observationer.

De anmodede om Flyvertaktisk Kommando's vurdering af, hvad der kan have været årsag til disse observationer. Flyvertaktisk Kommando må imidlertid beklage ikke at være i besiddelse af et tilstrækkeligt grundlag for en bare nogenlunde saglig vurdering."

Nu er observationsberetningen arkiveret i SUFOI's rapportcentral, og fotoet ligger i vort fotoarkiv, men kan læserne bidrag med oplysninger til yderligere belysning af denne sag, hører vi meget gerne fra dem.

Ole Henningsen,
SUFOI's Efterforskningsafdeling

En usædvanlig jagttur

En tegners opfattelse af „manden fra Higdon-tilfældet".

Den 25. oktober 1974 var mr. Carl Higdon taget på jagt i den nordlige del af Medicin Bow Nationalskov. Jagten gjaldt elsdyr, og selv om dagen begyndte som alle andre dage, skulle denne jagttur blive en oplevelse, som Carl Higdon sent ville glemme.

Higdon's oplevelse var temmelig mærkværdig, for ikke at sige bizar. Ved 16-tiden jagede han syd for Rawlins. Han fortæller selv videre:

„Jeg travede over bakken og fik øje på 5 elsdyr. Jeg hævede riflen og skød, men kuglen bevægede sig kun ca. 15 m og faldt så til jorden!" Higdon gik hen og samlede kuglen op og puttede den ned i en lomme i etuiet til hans feltflaske. „Jeg hørte så en støj, som fra en kvist, der knækker, og da jeg så over til højre fik jeg øje på en slags mand, der stod i træernes skygge."

Higdon anslog „manden" til at være omkring 185-190 cm høj og vejende omkring 82 kg. Han var klædt i sort med sorte sko og bar et bælte med en stjerne på midten. Under denne var der et gult mærke. „Manden var temmelig hjulbenet, havde et skråt hoved og ingen hage. Han var tyndhåret og håret stod lige op på hovedet (se tegningen).

Manden spurgte Higdon, om han var sul-

ten, og da Higdon svarede, at det var han, kastede han nogle (4) piller hen til ham, hvoraf Higdon tog én. Pillerne var i en beholder, noget lignende en „Dristan"-pakning(?), (øjensynlig af cellofan, da den var gennemsigtig). Han (Higdon) stak så pakningen i lommen. Higdon bemærkede også, at han forstod egentlig ikke selv, hvorfor han havde taget denne pille, da han normalt ikke engang brød sig om at tage en aspirin. „Manden" havde fortalt ham, at pillerne var „4-dages piller", øjensynlig beregnet til at holde sulten nede med.

Higdon sagde, at manden kaldte sig „Ausso" og han spurgte Higdon, om denne kunne tænke sig at tage med ham. Hertil svarede Higdon, at det kunne han vel godt. Manden pegede med en slags vedhæng, der kom frem fra hans ærme. Straks derefter befandt Higdon sig i en transparent terning sammen med Ausso. Han befandt sig siddende i en stol med „bånd" over armene, der øjensynlig skulle holde ham fast i stolen (der mindede om et højrygget „bucket seat"), samt et hjelmlignende apparatur på hovedet. Hjelmen lignede en rugbyhjelm, men havde to ledninger, der gik ud fra toppen og to fra siderne, som førte om bagved. På et slags instrumentbord overfor hans stol så han tre håndtag af forskellig størrelse, forsynet med tegn, og disse håndtag blev betjent af Ausso.

Carl Higdon var ret usikker m.h.t. denne ternings størrelse. Han fortalte, at der var et spejl foroven i højre side, hvori han kunne se spejlbilledet af de fem elsdyr, der syntes at være placeret bagved ham i et slags bur eller indhegning. De var ubevægelige, uden en eneste bevægelse, nøjagtig som de havde været, da han første gang fik øje på dem, før han mødte Ausso. Han anslog terningen til at være godt 2 m på hver led, men kunne ikke rigtig få det til at stemme med, at elsdyrene også kunne være der.

Da Ausso pegede på det største håndtag med sit „vedhæng" gik det nedad, og det føltes som om terningen bevægede sig. Efter at være lettet så Higdon et objekt formet som en basketbold under terningen, og han opfattede dette som værende Jorden. Der var endnu en person i terningen, men vedkommende stod af, „forsvandt bare", da de landede. Ausso fortalte, at de havde fløjet ca. 260.000 lys-km (?).

Uden for terningen kunne Higdon nu se et stort tårn, måske 30 m højt, med et skinnende, roterende lys, og han hørte en lyd, som mindede om lyden fra en elektrisk barbermaskine. Lyset generede hans øjne temmelig meget, så han måtte dække dem med armen.

Uden for tårnet stod fem personer med menneskeligt udseende – en gråhåret mand omkring 40-50 år gammel, en brunhåret pige på 10-11 år, en blond pige på omkring 13-14 år og en ung, mørkhåret mand og en lyshåret pige på 17-18 år. De var almindelig påklædt og syntes at snakke indbyrdes.

Ausso pegede med sin „hånd" og de (Ausso og Higdon) bevægede sig ind i tårnet og nåede via en elevator til et rum, hvor han befandt sig på en lille platform. Derefter kom der en „skærm" ud fra væggen. Ausso befandt sig på den modsatte side af den. Skærmen var glasagtig og befandt sig foran Higdon i ca. 3-4 minutter, hvorefter den igen gik tilbage i væggen. Ausso fortalte derefter Higdon, at han ikke var hvad de søgte, og at de ville bringe ham tilbage. De gik begge tilbage til elevatoren, der førte dem til hoveddøren. Øjensynlig behøvede Ausso blot at pege med sin „hånd", hvorved de bevægede sig afsted uden anstrengelser.

Umiddelbart herefter befandt Higdon sig atter i terningen sammen med Ausso, der havde Higdons bøsse i hånden; Ausso sagde, at den var et primitivt våben, men at han gerne ville have beholdt den. Dette var imidlertid blevet ham forbudt, så han gav Higdon den tilbage. Derefter pegede Ausso på det længste håndtag og Higdon befandt sig pludselig på en skråning! Han snublede over et løst klippestykke og faldt. I faldet slog han sin skulder, hals og sit hoved.

På dette tidspunkt vidste Higdon ikke mere hvem han var og hvor han befandt sig. Han rejste sig op og gik forbi sin lastvogn, der holdt i et skovområde i nogle dybe hjulspor. Han fulgte hjulsporene ca. 1½ km, vendte

om og nåede tilbage til bilen og hørte så en kvindestemme. Da han var kommet lidt til sig selv anvendte han sin radio til at kalde efter hjælp. Han fortalte kvinden, at han var i vildrede og ikke vidste hvem han var, og hvor han var.

Myndighederne blev underrettet og Higdon blev fundet ved halvtolvtiden den pågældende nat. Han var uklar, forvirret og havde svært ved at genkende sin kone. Eftersøgningsholdet havde store vanskeligheder med at få Higdons køretøj ud af området, og til sidst måtte det slæbes ud, da det ikke ved egen hjælp kunne køre i det barske terræn.

Higdon blev bragt til Carbon Country Memorial Hospital i Rawlins ved halvtretiden om morgenen den 26. Foruden ømheden i hoved, nakke og skulder var hans øjne meget blodskudte og løb hele tiden i vand. Han havde ingen appetit om lørdagen og hans kone måtte tvinge ham til at spise. Søndag morgen var han imidlertid glubende sulten, og klagede over morgenmåltidets ringe størrelse.

Dette er i korte træk Higdons beretning for tidsrummet fra d. 25. oktober kl. 16.15, da han første gang fik øje på elsdyrene, indtil han kaldte efter hjælp på sin radio. Nogen underbyggelse for Higdons historie findes i eftersøgningsholdets beretning; de fortalte bl. a., at det ville have været umuligt for Higdon at køre sin bil ind hvor man havde fundet den. Ligeledes havde holdet observeret uidentificerede lys nær det område, hvor Higdon var blevet fundet. Det var før eftersøgningsholdet var begyndt at bevæge sig ud fra området, så deres køretøjers lys kunne ikke have været årsag til lysene.

Kuglen fra Higdons gevær var voldsomt deformeret (se foto) og bestod kun af kobberkappen, selve blykuglen manglede. Denne kappe blev undersøgt af dr. Walter Walker, APRO's konsulent i metallurgi, men han kunne kun sige, at kuglen havde ramt noget yderst hårdt med meget stor kraft. Higdon påpegede, at denne type 7 mm kugle er så kraftig, at den uden besvær kan gå tværs igennem en almindelig telefonpæl.

Den 2. november tilbragte bl. a. dr. R. Leo Sprinkle, APRO's konsulent i psykologi, 4 timer sammen med Higdon og udspurgte ham bl. a. under hypnose. Dr. Sprinkle var ikke helt tilfreds med de opnåede resultater og den 17. november var han atter sammen med Higdon og fik yderligere oplysninger.

Foto af kuglen, som Higdon beskrev som den, han affyrede mod en elgtyr, men som fløj 15–20 meter, hvorefter den blev „tværet ud" og faldt til jorden.

Under hypnosen fortalte Higdon bl. a., at før han blev bragt tilbage pegede Ausso på den lomme, hvori Higdon havde anbragt pillerne, og disse svævede op af lommen og svævede i luften. Ausso havde kun 6 tænder – 3 i overmunden og 3 i undermunden! Han havde fortalt, at på hans planet fandtes der ingen fisk, at han ikke kunne tåle solens stråler, men blev forbrændt af dem, samt at han var på opdagelse og ledte efter føde. Han fortalte yderligere, at de tog dyr med til avlsformål. Og mest mærkværdigt – da terningen lettede første gang, pegede Ausso på Higdons bil og den „forsvandt bare"!

Som sin første foreløbige konklusion sagde dr. Sprinkle: „Skønt en observation gjort af kun ét vidne normalt er vanskelig at analy-

sere, underbygger de indirekte beviser den forsøgsvise konklusion, at Carl Higdon oprigtigt har rapporteret de begivenheder, som han har oplevet. Jeg håber, at der kan opnås yderligere vidnesbyrd fra andre personer, som kan underbygge den foreløbige redegørelse."

Der tænkes foretaget en grundig undersøgelse på det første observationssted i løbet af 1975, og i det håb at kunne finde selve blykuglen, og at den måske kan give yderligere oplysninger.

APRO-bulletin, marts 75 /Fl.A.

Klassiker fra Argentina:

De fantastiske hændelser i Trancas

Af Dr. Oscar A. Galindez
(Sammendrag af hans artikel)

Tilfældet fra Trancas er måske en af de mest exceptionelle hændelser af alle i UFO-problematikken. Ikke alene på grund af antallet og kvaliteten af vidnerne, men også på grund af fænomenets karakteristika og den store lighed med andre tilfælde af samme art.

Fru Yolié del Valle Moreno de Colotti – var interviewede person – er 32 år, gift med et kendt medlem af det argentinske forsvar og har to sønner.

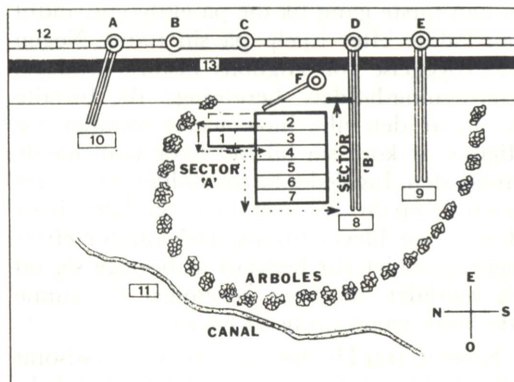
Ifølge hendes forklaring forløb hændelserne på følgende måde:

Kl. 7 om aftenen den 21. oktober 1963 gik det private kraftværk på deres ejendom, „Santa Teresa", i stå. Værket er nødvendigt som energikilde, da huset ligger på et øde sted, hvor ingen bor indenfor en to kilometers omkreds, og der er tre kilometer til Trancas, en mindre by i provinseen Tucumán, Argentina. De måtte hjælpe sig ud af nødsituationen med stavlygter og stearinlys.

På grund af det indtrufne uheld måtte de derfor gå i seng, efter at de havde spist omkring klokken otte. Fru Yolié måtte dog blive oppe, da hun skulle give sin nyfødte flaske klokken 21.30. Hun havde sit soveværelse i bolig nr. 4 (se fig. 1) sammen med sin lille søn og søsteren Yolanda Moreno, 30 år og ugift.

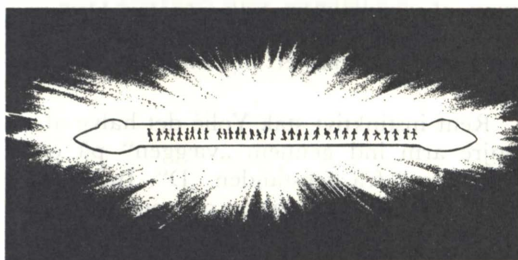
Omkring dette tidspunkt bankede tjenestepigen Dora Martina Guzmán (15 år) på døren for at sige til hende, at hun var bange. Men hun sagde ikke, hvad hun var bange for, hvorfor Yolié mente, at grunden blot var stedets øde beliggenhed.

Lidt efter kom pigen tlibage igen og sagde nu, at hun så lys nede for enden af patio'en, og hun kunne ikke forstå, hvor de stammede fra. Hun forklarede, at hver gang hun gik ud af døren, så lyste omgivelserne voldsomt op i nogle sekunder. Der var ingen

Figur 1: Forklaring til planen over ejendommen „Santa Teresa". .-.-.-.- Vejen, Argentina løb. ..... Yolié's, Yolanda's og Dora's bevægelser. 1. Opholdsrum. 2. Argentina's rum. 3. Forældrenes rum. 4. Yolie's og Yolanda's rum. 5. Køkken. 6. Bad. 7. Spisekammer (fadebur). 8. Skur. 9. Hønsehus. 10. og 11. Naboejendomme. 12. Jernbanelinjen. 13. Vej til Las Arcas.

tegn på torden. Kun nogle spredte skyer. Yolié og Yolanda klædte sig på og gik til enden af patio'en, men de så intet. De ventede nogle minutter og gik så tilbage til bolig nr. 4. Ikke så snart havde de gjort det, før pigen, Dora Martina, kaldte højt på dem og sagde, at lysene var kommet igen. Søstrene gik ud for anden gang, men så heller ikke denne gang noget usædvanligt. Dora Martina var grebet af rædsel, og hun bad dem blive lidt, da lysene så ud, som om de viste sig gentagne gange med mellemrum. De begav sig så alle tre henimod den yderste venstre del af patio'en (sektor „A" på tegning 1). Der så de, at der i retning af Belgrano-linjens jernbanespor – som lå ca. 150 meter fra huset – var to kraftige lyskegler, der var forenet gennem et langt skinnende rør på ca. 100 meters længde. (Genstandene „B" og „C" på samme tegning). Man så omridset af nogle silhuetter (ca. 40) på den lysende baggrund. De gik omkring i forskellige retninger, hvorpå de kom til at tænke på muligheden af, at det var en overhængende sabotage eller overgreb på jernbanenettet. Skyggerne med deres umiskendeligt menneskelige omrids og normale størrelse så ud til at bevæge sig i en eller anden retning, men Yolié mener, at de gjorde det *inde* i „røret" (fig. 2). Vegetationen forhindrede dem i at se større detaljer, så de måtte lægge sig på knæ for at undgå, at træernes blade spærrede for synet. De blev enige om at gå nærmere til jerbanesporene for at undersøge det.

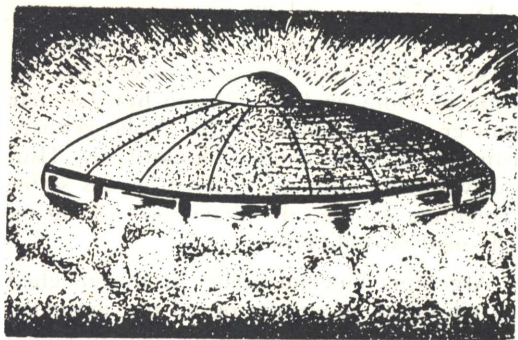
Figur 2: Skitse, som viser det lysende fænomen observeret fra sektor „A" på ejendommen. Skikkelserne havde menneskelignende omrids og bevægede sig i forskellige retninger.

De to søstre gik tilbage til huset for at tage noget passende tøj på, da natten var meget kold. Mens Yolanda ledte efter en lygte og Dora en Colt 38, som hun har når hun er alene hjemme, listede Yolié gennem rum nr. 3, hvor hendes forældre sov. Hun gik videre til rum nr. 2, hvor hendes søster Argentina Moreno de Chavez sov (28 år og gift med en militærperson).

Argentina blev nu grebet af nysgerrighed og gik ud af sit værelse og ud på verandaen sammen med hende. Hun gik hen til enden af verandaen for at se de formodede lys, som hendes søstre og pigen havde set. Pludselig råbte hun forbløffet, at der var flere besynderlige apparater tæt ved huset. Hun tabte fatningen og løb rædselsslagen om bag huset (se de punkterede linjer på tegning 1).

De tre andre dristede sig til at gå ned imod jernbanen. Dora Martina gik bagved de to søstre. Det første som fangede deres opmærksomhed var et svagt grønligt lys, som var i nærheden af indkørselslågen til ejendommen. De troede, det var en lastvogn som tilhørte hr. Huanca – en dagarbejder på ejendommen – så Dora Martina gik afsted for at lukke lågen op, så køretøjet kunne komme ind. Samtidig rettede Yolié sin lommelygte mod det grønne lys. Pludseligt lyste seks små vinduer op i en besynderlig skiveformet masse som hang over stedet, kun 8 meter fra dem (genstand F på figur 1).

Det var en genstand på 8 eller 10 meter i diameter, hvis overflade så metallisk ud, ligesom aluminium. Den havde nogle skjoldformede dækplader, der var sat sammen i led, og en kuppel foroven, også af metallisk udseende, men mørkere og uden armaturerne. Der var ikke nogen kendingstegn eller noget mærke på dets skrog. De små vinduer var rektangulære, ca. 70 gange 50 cm og udstrålede et kraftigt hvidt lys, som forhindrede, at man kunne se det indre af genstanden. Resten af overfladen kunne ikke skelnes, da en hvidlig tåge – som kom fra den allernederste del af genstanden – forhindrede, at man kunne se, hvad der var under de små vinduer. Fra kuplen og til den nederste kant af disse vinduer var der ca. 2,50–3 meter, og fra den

Figur 3: Genstanden „F“ fra Trancas. Fra undersiden af den strømmede en hvidlig gas, med kraftig, gennemtrængende lugt, ud.

underste kant af disse og til jorden var der næppe 1,50 meter. Maskinen holdt sig let svævende, men den drejede ikke rundt. Den hvilede øjensynligt ikke på jorden (fig. 3).

En slags spiral tændtes straks efter i det indre af genstanden og begyndte at dreje rundt, hvad man kunne se igennem vinduerne. Disse skiftede farver, langsomt efter hinanden, hvad der fik dem til at se ud, som om de drejede rundt i retning modsat viserne på et ur. I begyndelsen kom indtrykket af denne bevægelse fra et rosafarvet eller rødligt lys, som cirkulerede fra det ene vindue til det andet. Denne proces gik først langsomt og derefter hurtigere, indtil hele periferien fik et orangefarvet skær. (Skillevæggene mellem de enkelte vinduer skiftede ikke stilling, så det var tydeligt, at det ikke var genstanden, der drejede, men en slags lysende ring eller spiral i dens indre.) En svag spinnende lyd ledsagede disse drejninger. Tågen begyndte at blive tyk og udsendte en gennemtrængende lugt som af svovl.

De tre vidner mærkede sig disse enkeltheder på mindre end 30 sekunder. Et uventet lysglimt som kom fra genstanden (de ved ikke fra hvilken del af den) bragte dem tilbage til virkeligheden, da det kastede dem til jorden med en voldsom kraft og omgav dem i ca. 2 meters omkreds. De rejste sig igen, og grebet af rædsel løb de op imod verandaen og kom ind i huset. Pigen havde lidt mest under virkningen af lysglimtet, da hun stod foran de to søstre, som kun mærkede en kraftig fornemmelse af varme. Den følgende dag blev Dora Martina behandlet på hospitalet i Trancas mod forbrændinger af første og anden grad i ansigtet og på arme og ben.

På jernbanelinjen tændtes samtidig tre andre lyskilder (genstandene „A“, „D“ og „E“ på fig. 1), hvormed der så i alt var seks ukendte genstande. Mellem genstandene som var længst borte („A“ og „E“) var der en afstand på henved 400 meter.

BESKRIVELSE AF LYSSTRÅLERNE

Da Yolié opdagede, at der fra genstanden „D“ begyndte at fremkomme to kompakte lysstråler, gik hun pány ud af døren til rum nr. 4 og gik frem i retning af den yderste højre ende af huset (sektor „B“ på fig. 1). Strålerne søgte direkte i retning af et skur med halvtag, der lå omkring 50 meter fra boligen, og i hvilket de havde en traktor stående (nr. 8 på samme tegning). Det tog strålerne nogle minutter at tilbagelægge de 200 meter, som var afstanden mellem vejen og skuret, og så standsede de 2 meter fra dette. At se dem skride fremad med deres 3 meter i diameter var et ubeskriveligt skue. De rørte ikke jorden i hele deres længde: de forblev i en afstand af ca. 10 cm fra jorden. De var perfekt cylindriske, uden skygger noget sted. De afgav ikke damp, og de udsendte ikke nogen lyd. De blev stående foran skuret i ca. 30 minutter. (Den følgende dag fandt man, at oliepletterne, som dækkede visse dele af køretøjet, var forsvundet, som om det havde været underkastet en omhyggelig afvaskning.)

Rent instinktivt stak Yolié det halve af sin højre arm ind gennem „væggen“ på et af disse „rør“ fra genstanden „D“. Indtil dette øjeblik havde hun snakket om muligheden af, at det var en vandstråle sammenholdt af en eller anden ukendt mekanisme. (Det var strålernes bemærkelsesværdige gennemsigtighed, der fik hende til at spekulere på det.)

Men hendes arm blev overhovedet ikke fugtig. Under kontakten med lyset – eller

hvad det nu kunne være – fik hun lejlighed til at bemærke en kraftig følelse af varme, som dog ikke fremkaldte nogen som helst effekt på huden. Det var noget umaterielt, og der kom ikke nogen som helst forandring som følge af hendes handling.

Frygten for det ukendte fik dog Yolié til at løbe tilbage til huset igen.

Fra vinduerne i rummene 2, 3 og 4 kunne det ses, hvorledes der fra de andre genstande udgik lysende stråler, som langsomt vandrede frem imod husets omgivelser. De var meget hvide og af fuldendt cylindrisk form. Lyset fra dem spredte sig ikke. De lignede rør på ca. 3 meter i diameter, som udgik parallelt to og to fra hver genstand. Genstand nr. „F" udsendte dog kun ét rør. Enderne af dem var skarpt afgrænsede. (Det „rør", som forenede genstandene „B" og „C", var forsvundet, og ligeledes de menneskelignende figurer).

Fra genstanden „E" så de, at der steg to stråler frem, som langsomt nærmede sig et hønsehus med 400 høner, som lå længere mod syd, bag skuret (se nr. 9 på fig. 1). De standsede i en kort afstand fra hønseriet og blev der i flere minutter.

Inde i huset var temperaturen steget til omkring 40 graders C. (Før fænomenerne viste sig, viste termometret kun 16 grader). De tre børn svedte, så deres tøj blev vådt, men vågnede ikke. Inde i huset var omgivelserne oplyst som om dagen. Fru Yolié kunne ikke forklare, hvor lyset kom igennem. Ingen af vidnerne lagde mærke til, om strålerne gik igennem væggene, men Yoli' lod os vide, at det måske var grunden til lyset indvendigt, selv om hun ikke rent ud turde bekræfte det.

(Franskmanden Jean Goupil forklarer i sin teori om det kanaliserede magnetfelt, at de beskrevne „rør" teoretisk kan være toroidale (cylindriske) udladninger i feltet. Vægge af træ eller sten udgør ingen hindring for et magnetfelt. Ifølge hans vurdering kan lysbundtet fra den toroidale udladning gendannes på den anden side af væggen, hvorved det giver den forbløffende lighed med et lys, som går lige igennem et fast legeme.

Ligeledes må temperaturen nødvendigvis stige inde i huset, idet man må tage i betragtning, at der afgives en ikke ringe mængde energi.*)

Lidt efter sendte genstanden „F" det kompakte lysbundt i retning mod syd, henimod Villa de Trancas. Det strakte sig langsomt

Figur 4: Fru Yolié del Valle Moreno de Colotti, et af vidnerne til begivenhederne i Trancas.

fremad, og efter 10 eller 15 minutters forløb så det ud til at have nået udkanten af byen. Derpå hævede lyset sig og foretog en drejning på 180 grader og blev stående stille med retning mod nord. Senere trak det sig langsomt tilbage og forsvandt til sidst atter ind i genstanden „F", som begyndte at tage retning imod jernbanesporet. Dér forenede de øvrige genstande sig med den, hvorpå alle tog retning imod øst, i lav højde, henimod bjergryggen Sierra de Medina. Der var nu gået 40 eller 45 minutter fra den første observa-

*) Goupil, J.: „L'Hypothese du champ magnetique canalisé". Phén Spat., nr. 12, juni 1967, side 24.

tion. Horisonten farvedes med orangegule lys i mere end en halv time.

INTERESSANTE DETALJER

a) Da genstandene var forsvundet, løb hele familien Moreno ud i haven, hvor dampen fra genstanden „F" stadig hang i luften. Den var meget tyk. En kraftig lugt af svovl flød over stedet. Først 4 timer efter forsvandt røgen.

b) Neden under det sted hvor genstanden „F" svævede og inden for en cirkel på 8 à 10 meter i diameter fandtes utallige hvide småkugler på 1 cm i diameter. Den følgende dag fandt de nogle lignende kugler på jernbanelinjen, men ikke i en så stor mængde som i haven. Når man trykkede let på dem faldt de sammen.

Chefen for det kemiske laboratorium ved Universitetet i Tucumán, Walter Gonzalo Tell, gik i gang med at foretage en analyse. Denne viste et indhold af kalciumkarbonat, 96,48 pct., og kaliumkarbonat, 3,51 pct.

c) Hundene på ejendommen, som var kendt for deres dristighed, gøede ikke et eneste øjeblik. De gøede heller ikke, efter at genstandene var forsvundet. De forekom sløve eller som om de sov. Det samme gjaldt hønsene.

d) Ærteblomsterne som var plantet på det sted hvor kuglerne lå, tørrede ud nogle dage efter. Med årene og med brug af kunstgødning fik man områdets vækst i gang igen, men den fik ikke samme kraft som tidligere.

OVNIS, Argentina, nov.-dec. 1974
/E.Ka.

Rumfarts-notitser:

ECHO - 1: NASA's første, simple kommunikationssatellit ECHO-1 sendtes i bane om Jorden fra Cape Canaveral for omkring 15 år siden, nemlig d. 12. august 1960 – sendt op indeni en 66 cm magnesiumkugle, anbragt på spidsen af en Delta raket. I ca. 600 km's højde sprængtes denne beholder, og den skinnende 30 m store ballon pustedes op ved hjælp af kemikalier og solvarme. ECHO-1 bevægede sig rundt om Jorden i løbet af 2 timer og fungerede som radioreflektor, idet signaler fra en radiostation på Jorden blev sendt op mod den, reflekteredes og blev opfanget af en anden jordstation. Satellittens første transmission var en tale af den daværende præsident Eisenhower.

ECHO's levetid var beregnet til 1 år, men den fungerede i næsten 8 år og nåede at tilbagelægge mere end 1,5 milliarder km. ECHO-1 brændte op i atmosfæren over Sydamerikas vestkyst d. 23. juni 1968. Den 25. januar 1964 opsendtes ECHO-2 og den 10. juli 1962 var den første, aktive kommunikationssatellit Telstar-1 blevet opsendt. Telstar-1 rummede signalforstærkere, drevet af solenergi. (NN 75-217).

KOSMISKE STRÅLER: Videnskabsmænd har i mange år funderet over kilden til den kosmiske stråling, en stråling der blev påvist omkring århundredskiftet. I de første år troede man, at de kosmiske stråler var gammastråler, en kraftig, gennemtrængende form for elektromagnetisk stråling. I 1920'erne opdagede man, at de kosmiske stråler påvirkedes af Jordens magnetfelt, og derfor måtte være ladede partikler fra verdensrummet.

En videnskabsmand fra NASA, dr. Floyd W. Stecker, mener nu at have fundet ud af hvorfra de kosmiske stråler kommer. På grundlag af bl. a. målinger fra NASA's lille astronomiske satellit SAS-B, der har „over-

våget" områder af vor galaxe siden 1972, har han kunnet vise, at kilden til den kosmiske stråling øjensynlig er supernovaer (eksploderende stjerner) i vor egen galaxe. (NN 75-211).

COS - B: Europas første observations-satellit, beregnet til undersøgelse af gamma-stråling i verdensrummet, opsendtes d. 6. august 1975 fra NASA's Goddard Space Flight Center i Greenbelt. Opsendelsen skete for den europæiske rumfartsorganisation ESA.

En Delta 2913 raket placerede den 275 kg tunge satellit Cosmic B eller COS-B i en elliptisk bane om Jorden, så største og mindste afstand til Jorden blev henholdsvis 100.000 og 350 km. Hovedkontrolcentret for denne satellit bliver ESA kontrolcentret i Darmstadt i Vesttyskland. (NN 75-214).

URANUS 1979: NASA har bedt videnskabsmænd om forslag til eksperimenter i forbindelse med en satellitafsendelse til planeten Uranus i 1979.

Der tænkes anvendt en sonde af Mariner-typen, som skal flyve forbi Jupiter og derefter fortsætte til Uranus. Denne tur vil give mennesket dets første nærmere kig på denne fjerne, store planet – en enorm kugle af giftige gasser og en af de mest mærkværdige planeter i vort solsystem. Sonden skal efter planen opsendes i november 1979, skal passere Jupiter i april 1981 og skal herunder foretage et nærmere kig på Jupiters planet-store måner, og endelig vil sonden så nå frem til Uranus midt i 1985 og måske passere denne planet i kun 24.000 km's afstand. Om man vil kunne nå endnu længere ud på denne tur vil afhænge af sondens tilstand efter at have tilbagelagt de knap 3 milliarder km ud til Uranus. (NN 75-127).

MÅNE-TEORIER: Er Månen et stykke af vor jord, som blev revet væk for omkring 4,5 milliarder år siden, da vor planet dannedes?

Dr. John A. O'Keefe fra NASA's Goddard Space Flight Center og nobelpristageren professor Harold C. Urey fra University of California mener, at denne teori alvorligt bør overvejes. De bygger denne stillingtagen på data, der hovedsagelig er opnået i forbindelse med Apollo måneturene og fra tidligere, ubemandede måneflyvninger.

O'Keefe og Urey har fundet kemisk bevis for, at Månens klipper engang har været en del af en masse, der indeholdt en betragtelig mængde smeltet jern. Månens kerne af smeltet metal – hvis den har en sådan – udgør højst 1 pct. af Månens volumen, svarende til 750 km i diameter mod Månens totaldiameter på 3500 km. Sammenlignet hermed har Jordens flydende metalkerne en diameter på 6400 km mod Jordens totaldiameter på 13.800 km.

Ifølge O'Keefe og Urey understøtter den større andel af smeltet metal i Jorden teorien om Månen som værende en tidligere del af Jorden. Metalfordelingen i klipperne på Jorden og Månen samt andre måleresultater har gjort de to videnskabsmænd til talsmænd for, at denne teori undersøges nærmere. (NN 75-171).

NIMBUS 6: NASA's meteorologiske forskningssatellit Nimbus-6, der opsendtes i cirkulær, polær bane den 12. juni i år, har vist sig at fungere yderst tilfredsstillende.

Nimbus-6 rummer det mest avancerede udstyr man råder over indenfor meteorologien og skal hjælpe til at udvikle globale vejrmodeller til forudsigelse af vejret for langtidsprognoser. Satellitten vejer 827 kg.

STERILISATION AF MARS-SONDER: Den første af de to Viking sonder, der skal sendes til Mars (og er på vej mod Mars medens dette skrives!) slap helskindet gennem en større sterilisations-proces. Sonden blev steriliseret ved 112 C° i 20 timer og efterfølgende check af sondens ædlere dele viste, at alt havde holdt til den hårde behandling.

Proceduren skal sikre, at Vikingsonderne ikke medbringer jordiske kim til Mars, hvor disse ved senere undersøgelser for liv på denne planet kunne give falske tegn på Mars-liv. (Viking-projektet vil blive nærmere omtalt i en artikel i næste nummer af UFO-NYT.) (NN 75-181). */Fl. Ahrenkiel*

Har hørt lyden af universets skabelse

London (UPI) – Radioteleskoper har opsnappet lyden af den eksplosion, som resulterede i skabelsen af universet. Denne meddelelse blev i går fremsat af Sir Bernard Lovell for The British Association for the Advancement Science. (Den britiske sammenslutning til videnskabens fremme).

Sir Bernard fortalte, at meget følsomme instrumenter har opfanget, hvad man mener er lyden af de rystelser, der opstod, da en ildkugle for 10 milliarder år siden startede sin ufattelige udvidelse.

I sin tale sagde han, at livet på Jorden blev grundlagt allerede i udvidelsens første sekund.

Sir Bernard, som er leder af det store Jodrell Bank Radio Teleskop, sagde, at det er hans overbevisning, at skabelsesteorien om, at universet altid har eksisteret i den form, det har nu, er blevet modbevist af teorien om 'det store brag' fra eksplosionen af en enorm substans, hvis fragmenter er det, vi nu lever på og ser på himlen.

(Politiken 28-8-75).

Naturkatastrofe i verdensrummet

Et eller andet sted langt ude i det ydre rum er der sket en naturkatastrofe, der producerer 35.000 gange så megen energi som vor sol.

Astronomer i Europa, Amerika og Australien har rettet deres radioantenner og teleskoper mod den pludselig opståede energikilde for at finde ud af årsagen til fænomenet og dets afstand fra Jorden.

Det eneste, man hidtil med sikkerhed har kunnet fastslå, er, at den udsender røntgenstråler, hvis intensitet i de seneste dage er blevet fem gange større end nogen anden energiform, man hidtil har fundet i universet.

De første svage udstrålinger blev registreret den 3. august af den britiske videnskabelige satellit „Ariel-5" under en rutineundersøgelse af himmelfænomener. Begejstrede videnskabsmænd fulgte udviklingen af strålingsintensiteten, indtil den begyndte at svækkes igen efter at have nået en styrke, svarende til 35.000 gange Solens energi.

Alverdens astronomer er blevet opfordret til at deltage i jagten på kilden til fænomenet, der har fået betegnelsen „AO621 minus 0", og eventuelt få det i kikkerten.

Strålingen udgør ingen fare for livet på Jorden på grund af kildens enorme afstand, men signalerne er så kraftige, at de generer kortbølgeradiotransmissionerne en smule.

Alle anstrengelser koncentreres nu om at få fastslået den mystiske strålingskildes afstand fra Jorden, da en sådan oplysning vil kunne afsløre mange af dens hemmeligheder.

Hvis afstanden er kendt, kan datamater beregne kildens egentlige strålingsintensitet og størrelse – og give videnskaben oplysninger om dens art og natur.

Professor Kenneth Pound, der er direktør for røntgenstråleastronomien ved Leicester universitet mener, at der er tale om en døende stjernes sidste krampetrækninger.

– En stjerne dør – bryder sammen – når alt dens indre brændstof er opbrugt. Dens struktur falder sammen og presses af tyngdekraften mod centrum, hvorved de sidste rester af energi frigøres, siger Pound. I nogle tilfælde suger tyngdekraften i en døende stjerne støv og luftarter fra omgivelserne til sig og opvarmer det til millioner af grader, hvorved der opstår røntgenstråler under en proces, der kaldes det binære system.

– Vi står formentlig over for et sådant binært system, men spørgsmålet er, hvad det er for en stjerne, der er ved at gå sin undergang i møde.

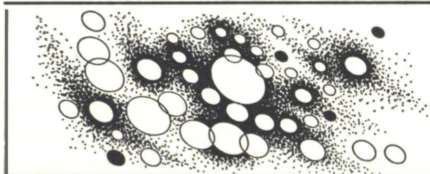
– Hvis det viser sig, at stjernen kun befinder sig nogle ganske få hundrede lysår fra vor mælkevej, kan det dreje sig om en såkaldt „hvid dværg" – en stjerne, der langsomt skrumper ind, så den får samme størrelse som Jorden – og hvis masse bliver så kompakt, at en skefuld af dens stof vejer 100 ton, siger Pound.

– Hvis processen fortsætter, og stjernen skrumper ind til en diameter af kun 16 km, vil stoffets vægtfylde vokse så enormt, at en

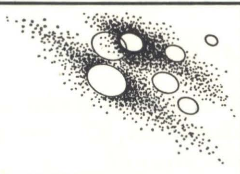
knappenålstort stykke af dens stof vil veje millioner af ton.

– Hvis den befinder sig længere borte, f. eks. i en afstand af 1000 lysår fra Jorden eller mere, kan der være tale om et „sort hul", siger professor Pound. Det betyder, at den er sammenskrumpet gennem neutron-stjerne stadiet, og at den for stedse vil fortsætte med at skrumpe ind under indflydelse af sit eget tyngdefelt – og så begynder fænomenerne at blive helt uforklarlige.

(Lolland-Falsters Folketidende, 28.8.75).

DIVERSE

UFO-75

Som det sikkert vil være de fleste læsere af UFO-NYT bekendt, afholdtes arrangementet „UFO 75" i tiden 19. til 25. juli 1975. UFO-NYT, UFO-Aspekt og UFO-Kontakt var alle så venlige at sætte en annonce i deres blade om „UFO 75", og det har vel nok bidraget til, at vi kunne få så mange mennesker samlet i Thisted.

Siden 1966 har der været afholdt de såkaldte UFO-campings, hvis grundidé fra starten var, at UFO-interesserede kunne mødes under frie former (på camping-plads) for at diskutere deres fælles interesse. Arrangementerne ligger traditionelt i den sidste hele uge af juli.

Da Willy Wegner og jeg skulle til at planlægge vort arrangement i Thisted, var vi enige om, at flere ting skulle ændres. Det var ganske vist UFO-camping-traditionen, vi havde taget op, men en grundig revision var nødvendig. Det stod først og fremmest klart, at arrangementet udelukkende skulle behandle UFO-emner og ikke som tidligere år både parapsykologi, fodterapi, astrologi og mange andre emner. UFO-sagen er – som de fleste vel har opdaget – et så stort område, at hvis man begynder at tage „grænsetilfældene" med, ender det ofte i kaos. At vi kaldte vores arrangement for „UFO 75", skyldtes frygten for at blive forbundet med de tidligere UFO-campings med mere eller mindre psykisk indhold.

Jeg vil ikke trætte læserne med en opremsning af programmet. Det fremkom nemlig i UFO-NYT nr. 1/1975. Derimod vil jeg plukke de mest interessante foredrag ud og knytte nogle kommentarer dertil. Karl Hansen talte om „Fup i UFO-sagen", og det gjorde han godt! Han skelnede i første omgang mellem bevidst og ubevidst fup og pointerede, at mange af os fupper ubevidst, når vi stiller ledende spørgsmål, f. eks. ved rapport-optagning. Desværre blev foredraget på „UFO 75" det sidste UFO-foredrag, Karl Hansen holder, idet han for fremtiden vil hellige sig andre emner.

Peter Alf Hansen udtalte sig om kuglelynsfænomenet i forbindelse med UFO'er. Og det gjorde han så eftertrykkeligt, at man i mange dage efter foredraget kunne læse i dagbladene, at 90 pct. af alle UFO-observationer drejede sig om kuglelyn! Det var vel nok en lækkerbidsken for pressen! Endelig er sagen opklaret/afsløret. Det er kuglelyn altsammen! Flemming Ahrenkiel, der selv holdt foredrag om fremdriftsteorier (se UFO-NYT nr. 6/1973 og 1-2/1974), var absolut ikke enig med PAH, ligesom de fleste tilhørere studsede over PAH's overdimensionering af kuglelynsfænomenets betydning for UFO-rapporterne.

Arrangementet blev en succes, også økonomisk. Et klækkeligt overskud blev videregivet til næste års arrangement, der efter al sandsynlighed skal afholdes på Treldenæs (hvor UFO-camping 1971 afholdtes). Arrangørerne bliver Bent Eriksen, leder af Fredericia UFO-gruppe, og Per Borgaard, journalist med UFO som speciale.

Sondringen mellem „UFO 75" og UFO-

camping 1975 er et spørgsmål om ens opfattelse af, hvad UFO-problemet dækker. Men én ting er sikker: Mange UFO-interesserede glæder sig allerede til næste års arrangement på Trellenæs.

Torsten Dam-Jensen

Hvad har TV dog mod UFO'er?

Af Kurt Sørensen

I Danmarks Radio mener man øjensynlig, at danskerne ikke har godt af TV-udsendelser om såkaldte UFO'er, d.v.s. rumskibe af ikke-jordisk oprindelse. Man har således afvist at bringe et Dick Cavett-show om emnet, med den gennemskuelige begrundelse, at det var for lokalt amerikansk præget. Hvornår et Dick Cavett-show eller for den sags skyld et hvilket som helst andet TV-program er „for lokalt" er ikke godt at vide, men naturligvis vil der forekomme amerikanere i amerikanske programmer. Omvendt må man sige, at UFO'er er et temmelig internationalt anliggende.

HELT HEN I VEJRET

TV-ledelsens bekymring for, at nævnte Dick Cavett-program ikke skulle kunne tiltrække et rimeligt antal seeres interesse, er helt hen i vejret. Det er emnet, der anses for fordækt. Vore nabolandes radiofonier bringer jævnligt UFO-udsendelser, og den franske Radio France-Inter udsendte i februar og marts sidste år ikke færre end 39 programmer, kulminerende med den franske forsvarsminister Bourrets meget åbenhjertige udtalelser.

IKKE NOK FOR TV

I den udsendelse, vi ikke må se i TV, havde Dick Cavett inviteret nogle iagttagere af UFO'er i studiet sammen med et par eksperter. Det drejede sig om en helikopterpilot, en astronaut og brigadegeneral, en forfatter samt to astronomer, som i årtier har været tilknyttet det amerikanske luftvåbens UFO-kommissioner. Her skulle således være samlet højt kvalificeret sagkundskab under kyndig journalistisk ledelse. Men det er ikke nok for TV.

GOLDWATER

Er det kun i udlandet, folk interesserer sig for, at der formentlig eksisterer civilisationer andre steder i verdensrummet, som landsætter astronauter på vor egen klode? En anden amerikansk general end ovennævnte, nemlig flyvergeneralen Barry Goldwater, tidligere præsidentkandidat og nuværende leder af det republikanske parti, er nylig indtrådt i bestyrelsen for en „lokal amerikansk" UFO-organisation, men også herhjemme er flyvevåbnets officerer stærkt repræsenteret i tilsvarende danske organisationer.

For tiden turnerer en UFO-udstilling rundt på en række biblioteker, og her kan folk naturligvis se og læse om emnet, hvad de vil. I det kære fjernsyn er der tusind undskyldninger for ikke at beskæftige sig med det.

BT, 17. feb. 1975.

Kommentar:

Bibliotekar Kurt Sørensen har flere gange skrevet i aviserne – desværre undertiden med udtalelser, der efter vor opfattelse ikke har gavnet UFO-sagen. Men så fortjener han da til gengæld også tak for dette indlæg, der er uden de store løbske fantasier. Dog synes vi godt, at Kurt Sørensen kunne have indflettet noget om SUFOI og/eller UFO-NYT, der formentlig har været kilden til hans oplysninger om Dick Cavett-show'et, (forhenværende) forsvarsminister Bourret og Barry Goldwaters indtræden i NICAP. Der er et par „smuttere" imellem, f. eks. den med de „to astronomer, som i årtier ...". Det er kun dr. Hynek, der har været konsulent for det amerikanske luftvåben. Men, i alt fald tak for en nøgtern artikel i en avis med mange læsere.

red.

Ny Däniken-film

I USA er Erich von Dänikens film „Fortids gåder – fremtids virkelighed“ blevet en fantastisk succes på TV-stationerne. Herhjemme blev denne interessante film vist i en del biografer for et par år siden, skaffet hertil af Strubes Forlag og Obel Film i Thisted.

I det tyske tidsskrift „ESOTERA“, maj 1975, skriver von Dänikens ven, den østrigske forfatter Peter Krassa, at der siden april har arbejdet et kamerahold (produktion: Baron von Hirschberg) i Bolivia såvel som i Huntsville, Alabama, USA (hos NASA) for at fæstne nye Erich von Däniken-teorier på celluloidstrimlen.

Denne gang er bestseller-forfatteren selv med. Ikke blot har han selv været medarbejder ved manuskriptet, men han skal også være med foran kameraet. Der filmes en hel del af de steder, der nævnes i von Dänikens sidste 3 bøger.

Den foreløbige arbejdstitel på filmen bliver „Phänomene, die die Welt erregen“. Udover Erich von Däniken medvirker desuden den forhenværende NASA-ingeniør Josef Blumrich, der har skrevet en bog om sine beregninger over profeten Esechiels „rumskibssyner“. Denne bog udkom for et par år siden med titlen: „The Spaceships of Ezekiel“ (Bantam Y 8378).

OH